

quenties voor de m.e.r.-praktijk, ondanks het feit dat m.e.r. helemaal niet genoemd wordt in deze uitspraak. In artikel 7.2a, eerste lid, van de Wet milieubeheer (Wm) wordt de link tussen m.e.r. en de Natuurbeschermingswet gelegd. Daar wordt – abusievelijk – artikel 19f van de Nbw genoemd, maar daar had 19j Nbw moeten staan. Daar zijn deskundigen het ondertussen over eens. Want de plan-m.e.r.-plicht is – dat zegt het woord al – gekoppeld aan wettelijk voorgeschreven plannen (“op grond van een wettelijk of bestuursrechtelijke bepaling verplicht vast te stellen plan”), waarvoor een passende beoordeling noodzakelijk is. Artikel 19j Nbw ziet op die situatie. Door deze uitspraak wordt ook voor de m.e.r.-praktijk duidelijk dat niet automatisch ieder wettelijk voorgeschreven plan leidt tot de noodzaak om een passende beoordeling uit te voeren. Dus de simpele uitleg van deze plan-m.e.r.-plicht dat een wettelijk voorgeschreven plan plus een passende beoordeling leidt tot de noodzaak om een plan-MER op te stellen, is nu niet meer geldend. In deze uitspraak wordt terecht nadere invulling gegeven aan de eisen waaraan een wettelijk voorgeschreven plan moet voldoen wil het zinvol zijn om op plan-niveau een passende beoordeling uit te voeren. Maar nog steeds blijft de ‘gelaagdheid’ in passende beoordelingen wel aanwezig: een meer strategische passende beoordeling op planniveau (19j Nbw) en een zeer concrete passende beoordeling op projectniveau (19f Nbw). Ik durf de stelling aan, dat deze uitspraak ook consequenties heeft voor de andere plan-m.e.r.-plicht-titel. Want naast de plan-m.e.r.-plicht voor wettelijk voorgeschreven plannen waaraan een passende beoordeling is gekoppeld (zie artikel 7.2a Wm), bestaat er ook een plan-m.e.r.-plicht-titel voor wettelijke voorgeschreven plannen die het kader vormen voor naderhand m.e.r.-plichtige of m.e.r.-beoordelingsplichtige projecten (zie artikel 7.2, tweede lid, Wm). Deze plan-m.e.r.-plicht is nooit een automatische geweest. Uit alle toelichtende documentatie blijkt dat plannen pas plan-m.e.r.-plichtig zijn wanneer ze voldoende concreet zijn. Er is dus eigenlijk sprake van een plan-m.e.r.-beoordelingsplicht. Eerst dient er een concreetheidsbeoordeling plaats te vinden. Pas wanneer een plan voldoende concreet is, kan er sprake zijn van

een plan-m.e.r.-plicht. Deze uitspraak levert een goede aanzet op voor die concreetheidsbeoordeling, waarbij in deze uitspraak de focus alleen gericht is op gevolgen voor natuur, terwijl voor de plan-m.e.r. de focus gericht moet zijn op alle mogelijke milieugevolgen. Indien een plan tot concrete milieugevolgen aanleiding kan geven en tevens het kader vormt voor m.e.r.-plichtige of m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten, pas dan zal er sprake zijn van een plan-m.e.r.-plicht op grond van artikel 7.2, tweede lid, Wm.

Pieters

32 Bestemmingsplan Rondweg – Hedel

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
30 januari 2008, 200607148/1
(mrs. Parkins-de Vin, Simons-Vinckx, Mondt-Schouten)
Noot Van Velsen

Smb-plicht. M.e.r.-plicht. Milieueffectrapport. Eerste ruimtelijke besluit. Aanvullend onderzoek. Oplegnotitie. Smb-Richtlijn.

[Richtlijn 85/337/EEG; Richtlijn 2001/42/EG; WRO art. 4a, 13, 23 lid 2, 28 lid 2; Wm (oud) art. 7.2 lid 1, 7.10 lid 5, 7.15, 7.16, 7.26; Gewijzigd Besluit m.e.r. 1994 art. 2 lid 1 en bijlage onderdeel C categorie 1.2 (oud); Bro art. 9, 15 lid 1 onder b; Besluit luchtkwaliteit 2005 art. 7; Wgh art. 102]

Gedeputeerde staten van Gelderland hebben het bestemmingsplan “Rondweg Hedel” vastgesteld. Hiertegen is door verschillende appellanten beroep in gesteld. Het bestemmingsplan voorziet in de rondweg N831 ten noorden van de kern Hedel. Voor de vaststelling van het bestemmingsplan is een m.e.r. doorlopen. Met betrekking tot de zogenoemde Oplegnotitie is toepassing gegeven aan artikel 7.16 van de Wm. In de Oplegnotitie zijn de gegevens uit het MER 2001 dat werd opgesteld ten behoeve van de (later vernietigde concrete beleidsbeslissing in de) herziening van het streekplan, geactualiseerd en aangevuld. Noch uit de WRO, noch enig andere bepaling volgt

dat verweerder gehouden is de indieners van bedenkingen, door toezending dan wel terinzagelegging, in kennis te stellen van stukken met betrekking tot het plan die na de terinzagelegging van het vastgestelde plan aan hem bekend worden. Onder omstandigheden, zoals hier aan de orde, kan echter uit het oogpunt van een zorgvuldige voorbereiding van het besluit omtrent goedkeuring aanleiding bestaan de indieners van bedenkingen in kennis te stellen van dergelijke nadere stukken en aan hen de gelegenheid te bieden hierop te reageren.

Artikel 13 WRO kan alleen worden toegepast indien vaststaat dat de bestemming ook zal worden verwezenlijkt. Tevens moet voldoende inzichtelijk zijn gemaakt op welke gronden de voorgestane herinrichting noopt tot het opnemen van de aanduiding "gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is". Nu het voorontwerp-bestemmingsplan met ingang van 24 juni 2004 ter inzage is gelegd en het plan op 9 februari 2006 is vastgesteld, valt het onderhavige bestemmingsplan onder het in artikel 13, derde lid, van de Smb-richtlijn neergelegde overgangsrecht. De specifieke verplichtingen uit de Smb-richtlijn zijn op grond daarvan niet op het bestemmingsplan van toepassing, zodat op grond hiervan geen verplichting bestond een milieubeoordeling uit te voeren.

Voorzover appellanten betogen dat het bestemmingsplan is gebaseerd op het Streekplan Gelderland 2005 en dat voor het streekplan een milieubeoordeling als bedoeld in de Smb-richtlijn had moeten worden opgesteld, overweegt de Afdeling dat artikel 4a, eerste lid, van de WRO, noch enig andere wettelijke bepaling verplicht tot het vaststellen van een streekplan. Voorts doet zich niet de situatie voor dat de plicht voortvloeit uit een andere bestuursrechtelijke regeling, bijvoorbeeld een hoger ruimtelijk plan. Het Streekplan is daarom niet aan te merken als een plan of programma dat door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven. Ingevolge artikel 3, gelezen in samenhang met artikel 2, onder a, van de Smb-richtlijn, valt dit streekplan derhalve niet onder de werking van de Smb-richtlijn.

Ingevolge onderdeel C, categorie 1.2, van het Besluit m.e.r. 1994, zoals dit tot 28 september 2006 gold, is de vaststelling van het ruimtelijk plan dat als eerste voorziet in de aanleg van een autosnelweg of autoweg, niet zijnde een hoofdweg, m.e.r.-plichtig. Nu de oorspronkelijk opgenomen concrete beleidsbeslissing in het streekplan is vernietigd, brengt dit mee dat de partiële herziening van het

streekplan reeds daarom niet kan worden aangemerkt als eerste ruimtelijke plan dat voorziet in de rondweg. De vaststelling van het bestemmingsplan moet derhalve worden beschouwd als het besluit dat als eerste in de aanleg van de rondweg Hedel voorziet. Dit bestemmingsplan is derhalve terecht aangemerkt als het eerste ruimtelijke plan dat in de activiteit, waarvoor het opstellen van een MER verplicht is, voorziet. Omdat beschikt werd over een MER waarin de activiteit waarop het plan betrekking heeft reeds is beschreven, en dat MER voorts is opgesteld overeenkomstig de voor een MER geldende procedurele en inhoudelijke eisen van de Wm, mocht gebruik worden gemaakt van de verkorte m.e.r.-procedure van artikel 7.16 van de Wm. Er mocht dus met betrekking tot de zogenoemde Oplegnotitie toepassing worden gegeven aan artikel 7.16 van de Wm. Hieraan staat niet in de weg dat de Afdeling in de eerdere uitspraak over de partiële herziening van het streekplan geen onherroepelijk oordeel heeft gegeven over de procedure die het MER 2001 heeft doorlopen of de inhoud van het MER 2001. Er hoeft ook niet te worden gevreesd voor een beperking van de beroepsmogelijkheden omdat de bezwaren met betrekking tot het MER 2001 in het kader van de onderhavige procedure ten volle aan de orde kunnen komen en zullen worden beoordeeld.

De Afdeling overweegt dat, gelet op het detailniveau en de mate van concreetheid van het MER 2001, op grond van dat MER 2001 afwegingen kunnen plaatsvinden die passen bij een gedetailleerd, concreet besluit ten aanzien van de m.e.r.-plichtige activiteit, zoals door artikel 7.10, vijfde lid, van de Wm wordt vereist. Gelet hierop wordt in de omstandigheid dat het MER 2001 ten behoeve van een provinciaal besluit is opgesteld, geen aanleiding gezien voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het MER 2001 kan worden betrokken bij de besluitvorming op bestemmingsplanniveau. Ook in de omstandigheid dat de initiatiefnemer van het MER 2001 een andere is dan de initiatiefnemer van de Oplegnotitie en het plan, wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat artikel 7.16 van de Wm niet kan worden toegepast.

Voor zover appellanten betogen dat het vastgestelde plan ten opzichte van het ontwerpplan zodanig ingrijpende wijzigingen bevat met betrekking tot de inrichting van de weg dat de zienswijze-procedure opnieuw had moeten worden doorlopen, overweegt de Afdeling dat de gemeenteraad bij de vaststelling van het plan daarin wijzigingen

kan aanbrengen ten opzichte van het ontwerp. Slechts indien de afwijkingen van het ontwerp naar aard en omvang zodanig groot zijn dat sprake is van een wezenlijk ander plan, dient de wettelijke zienswijzeprocedure opnieuw te worden doorlopen. In het onderhavig geval zijn de afwijkingen van het ontwerp naar aard en omvang niet zo groot dat geoordeeld moet worden dat een wezenlijk ander plan voorligt. De Afdeling overweegt daartoe dat het tracé van de voorziene rondweg zoals dat in het vastgestelde plan is neergelegd, gelijk is aan het tracé van de weg zoals dit in het ontwerpplan was opgenomen.

Verder wordt betoogd dat in het MER ten onrechte niet alle redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatieven zijn gezien. Appellanten wijzen op een meer noordelijke variant van het oostelijk deel van de rondweg. De door hen genoemde variant zou aansluiten op de Kampenvariant, een alternatief voor het westelijk deel van het tracé dat in het plan ter plaatse van de Baronieweg is voorzien. Deze is niet in het MER 2001 en de Oplegnotitie onderzocht. In het MER 2001 staat dat een meer noordelijke variant van het oostelijk deel van het tracé, ter plaatse van de omlegging van de Drielseweg, om verscheidene redenen niet wenselijk is. Onder meer zijn de kosten voor een dergelijk tracé hoger, vindt meer doorsnijding van het kavelpatroon plaats en is het tracé uit een oogpunt van verkeersveiligheid niet wenselijk. Omdat de gevolgen van dit tracé voor de doorstroming van verkeer volgens het MER 2001 voorts niet of nauwelijks verschillen van de gevolgen van het meer zuidelijke tracé van de Drielseweg, zoals dit in het MER 2001 is onderzocht en in het plan is neergelegd, is dit alternatief in het MER 2001 en de Oplegnotitie buiten beschouwing gelaten. In het toetsingsadvies van de Commissie m.e.r. over het MER 2001 heeft de Commissie m.e.r. geoordeeld dat de essentiële informatie in het MER 2001 aanwezig is om het milieu een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming. In het toetsingsadvies over de Oplegnotitie staat dat de in de Oplegnotitie neergelegde aanvulling samen met het oorspronkelijke MER 2001 in voldoende mate voorziet in actuele informatie en dat het detailniveau in voldoende informatie aansluit bij het te nemen besluit over het bestemmingsplan. Blijkens deze toetsingsadviezen heeft de Commissie m.e.r. het buiten beschouwing laten van het door appellanten genoemde alternatief niet als een leemte in kennis en informatie beschouwd. Gelet hierop is er geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het

standpunt heeft kunnen stellen dat alle redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatieven in het MER 2001 en de Oplegnotitie zijn gezien.

Appellanten betogen ook dat de Kampenvariant op onjuiste gronden is afgewezen. In dat verband betogen zij dat de omstandigheden die bij het MER 2001 als uitgangspunt werden genomen inmiddels zijn veranderd. In het MER 2001 staat dat van de variant Baronieweg minder negatieve milieueffecten te verwachten zijn dan van de Kampenvariant. Volgens het MER 2001 is een belangrijke reden hiervoor gelegen in de omstandigheid dat het tracé van de Kampenvariant het open landschap doorsnijdt. Appellanten stellen in dat kader dat de Kampenvariant in de toekomstige situatie geen doorsnijding van het open landschap inhoudt, maar langs het in noordelijke richting uitgebreide bedrijventerrein De Kampen zou liggen. Volgens hen is in deze omstandigheid ten onrechte geen aanleiding gezien alsnog voor de Kampenvariant te kiezen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is echter gebleken dat slechts een beperkte uitbreiding van De Kampen is voorzien op gronden ten noorden van het bestaande bedrijventerrein en grenzend aan de Oude Rijksweg. Vanaf de Oude Rijksweg zou de Kampenvariant in westelijke richting langs deze uitbreiding liggen, maar vervolgens verscheidene agrarische percelen en open landschap moeten doorsnijden teneinde ten westen van het bedrijventerrein aan te kunnen sluiten op de Baronieweg. Anders dan appellanten betogen leidt de voorziene uitbreiding van het bedrijventerrein De Kampen er derhalve niet toe dat het open landschap niet zal worden doorsneden. Deze wijze van doorsnijding leidt volgens het MER 2001 voorts tot ongewenste secundaire effecten, doordat het aantrekkelijker wordt om de thans onbebouwde ruimte tussen het bedrijventerrein en de Kampenvariant te bebouwen.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is voorts gebleken dat, naast de doorsnijding van open landschap, ook kostenfactoren aanleiding zijn geweest om niet voor de Kampenvariant te kiezen. Anders dan appellanten betogen rust op verweerder niet de verplichting om in het kader van die afweging alle met beide varianten gemoeide kosten te inventariseren en inzichtelijk te maken. De Afdeling neemt daarbij voorts in aanmerking het positieve toetsingsadvies van de Commissie m.e.r. over het MER 2001 en de Oplegnotitie.

Met betrekking tot de kosten van de alternatieven overweegt de Afdeling dat een MER ertoe dient de milieueffecten van een activiteit in kaart te bren-

gen. Kostenaspecten van de activiteit vallen hierbuiten. Gelet hierop vat de Afdeling het betoog van appellanten aldus op, dat zij betogen dat in het kader van de afweging die aan de keuze voor het in het plan opgenomen alternatief ten grondslag ligt, volledig inzicht in de met de verscheidene alternatieven gemoeide kosten moet bestaan. De Afdeling overweegt dat in het kader van de keuze voor een alternatief door het gemeentebestuur gewicht moet worden toegekend aan de verschillende met de alternatieven gemoeide belangen, waaronder het kostenaspect. Anders dan appellanten betogen, brengt de omstandigheid dat geen volledig inzicht wordt gegeven in alle met de alternatieven gemoeide kosten, echter niet reeds mee dat het kostenaspect op onjuiste wijze in de afweging met betrekking tot de keuze voor een bepaald alternatief is betrokken. In het MER 2001, waarin een globale kostenraming van de verschillende alternatieven is opgenomen, staat dat alternatieven die de aanleg van een geheel nieuw westelijk deel van de rondweg inhouden, aanmerkelijk duurder zijn dan alternatieven die uitgaan van de herinrichting van een reeds bestaande weg. Daargelaten de exacte juistheid van de in het MER 2001 genoemde bedragen, ziet de Afdeling in hetgeen appellanten hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aanleg van een geheel nieuwe weg meer kosten meebrengt dan de herinrichting van een reeds bestaande weg. De Afdeling vernietigt uiteindelijk het goedkeuringsbesluit maar niet omdat de m.e.r.-procedure niet is goed is doorlopen of omdat het MER niet deugt.

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellanten sub 1], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
2. [appellanten sub 2], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
3. [appellant sub 3], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
4. [appellant sub 4], gevestigd te [plaats], gemeente Maasdriel,
5. [appellanten sub 5], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
6. [appellant sub 6], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel, naar zij stelt handelend namens de vereniging "Veilig Verkeer Nederland", gevestigd te Huizen,
7. [appellant sub 7], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,

8. [appellant sub 8], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
9. [appellant sub 9], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
10. [appellant sub 10], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
11. [appellant sub 11], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
12. [appellant sub 12], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
13. [appellant sub 13], wonend te [woonplaats], gemeente 's-Hertogenbosch,
14. [appellant sub 14], gevestigd te [plaats], gemeente Maasdriel,
15. [appellant sub 15], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel,
16. de vereniging "Vereniging de Kampen Hedel" (verder: vereniging De Kampen), gevestigd te Hedel, gemeente Maasdriel,
17. [appellant sub 17], gevestigd te [plaats], gemeente Maasdriel, en anderen,
18. [appellant sub 18], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel, en anderen,
19. de vereniging "De Baronie c.s.", gevestigd te Hedel, gemeente Maasdriel, en anderen (verder: De Baronie en anderen),
20. [appellant sub 20], wonend te [woonplaats], gemeente Maasdriel, appellanten, en
het college van gedeputeerde staten van Gelderland,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 februari 2006 heeft de gemeenteraad van Maasdriel het bestemmingsplan "Rondweg Hedel" vastgesteld. Verweerder heeft bij zijn besluit van 22 augustus 2006, kenmerk 2006-006636, beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan. Tegen dit besluit hebben appellanten sub 1 bij brief van 28 september 2006, bij de Raad van State ingekomen op 29 september 2006, appellanten sub 2 bij brief van 10 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 11 oktober 2006, appellant sub 3 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 24 oktober 2006, appellante sub 4 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 24 oktober 2006, appellanten sub 5 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 24 oktober 2006, appellante

sub 6 bij faxbericht van 24 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, appellants sub 7 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 8 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 9 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 10 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 11 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 12 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 13 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 14 bij faxbericht van 25 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, appellants sub 15 bij faxbericht van 25 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, appellants sub 16 bij brief van 25 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 26 oktober 2006, appellants sub 17 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 18 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, appellants sub 19 bij brief van 24 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, en appellants sub 20 bij brief van 23 oktober 2006, bij de Raad van State ingekomen op 25 oktober 2006, beroep ingesteld.

Appellants sub 1 hebben hun beroep aangevuld bij brief van 25 oktober 2006. Appellants sub 5 hebben hun beroep aangevuld bij brief van 20 november 2006. Appellants sub 6 heeft haar beroep aangevuld bij brief van 22 november 2006.

Bij brief van 29 januari 2007 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft een deskundigenbericht uitgebracht, gedateerd 20 april 2007. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld daarop te reageren.

Voor afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken ontvangen van verweerder. Deze zijn aan de andere partijen toegezonden.

Na afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken ontvangen van verweerder. Deze zijn aan de andere partijen toegezonden.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 september 2007, (...; *red.*)

Voorts is als partij gehoord de gemeenteraad van Hedel, (...; *red.*)

Buiten bezwaren van partijen zijn ter zitting nog stukken in het geding gebracht.

Bij brief van 2 oktober 2007 heeft de Afdeling aan partijen medegedeeld dat zij het onderzoek heeft heropend. Daarbij zijn stukken aan partijen toegezonden en is aan hen de gelegenheid geboden op deze stukken te reageren.

Bij brieven van 5 oktober 2007, 11 oktober 2007, 14 oktober 2007 en 16 oktober 2007 hebben appellants sub 19, sub 5, sub 16 respectievelijk sub 6, van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Verweerder heeft bij brief van 10 oktober 2007 gereageerd.

Er is met toestemming van partijen afgezien van een nadere zitting.

2. Overwegingen

– De ontvankelijkheid

2.1. In artikel 6:4, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (verder: de Awb) is bepaald dat het instellen van beroep op een administratieve rechter geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij die rechter. Ingevolge artikel 6:5, eerste lid, aanhef, van de Awb wordt een beroepschrift ondertekend. Ingevolge artikel 8:24, eerste lid, van de Awb kunnen partijen zich door een gemachtigde laten vertegenwoordigen. Indien een beroep is ingesteld bij de Afdeling, kan de Afdeling krachtens artikel 8:24, tweede lid, van de gemachtigde, niet zijnde een advocaat of procureur, een schriftelijke machtiging verlangen. Indien niet is voldaan aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het beroep, kan het beroep ingevolge artikel 6:6 van de Awb niet-ontvankelijk worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

2.1.1. Bij brief van 24 oktober 2006 heeft [appellants sub 6] verklaard dat door haar beroep wordt ingesteld voor Veilig Verkeer Nederland (hierna: VVN). Daarbij heeft zij geen machtiging of andere stukken overgelegd waaruit de gestelde vertegenwoordiging blijkt.

[appellants sub 6] is bij aangetekende brief van 25 oktober 2006 verzocht de gestelde vertegenwoordiging aan te tonen door middel van een verklaring waarin staat dat [appellants sub 6]

gemachtigd is, welke verklaring moet zijn ondertekend door de daartoe bevoegde personen. Zij is tot en met 22 november 2006 hiertoe in de gelegenheid gesteld. Hierbij is vermeld dat, indien dat niet binnen de gestelde termijn gebeurt, er rekening mee moet worden gehouden dat het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard.

2.1.2. Binnen de gestelde termijn heeft [appellant sub 6] een uittreksel van het handelsregister van de Kamers van Koophandel ingebracht, alsmede een brief waarin staat dat [directeur] haar machtigt om in rechte voor VVN op te treden.

In het door [appellant sub 6] toegezonden uittreksel van het handelsregister van de Kamers van Koophandel staat dat [directeur] directeur is van VVN en dat hij een beperkte volmacht heeft om de vereniging in rechte te vertegenwoordigen. Uit de statuten van VVN blijkt niet waartoe deze volmacht strekt. Aan [appellant sub 6] is door de Afdeling gelegenheid geboden aan te tonen dat een verklaring van [directeur] voldoende is om vertegenwoordiging door haar aan te nemen, hetzij een verklaring in te brengen van andere daartoe bevoegde bestuursleden, waaruit die vertegenwoordiging blijkt. [appellant sub 6] heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt.

Gelet hierop is de verklaring van [directeur] onvoldoende om de door [appellant sub 6] gestelde vertegenwoordiging aan te nemen. Niet is gebleken van feiten en omstandigheden op grond waarvan redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat appellante niet in verzuim is geweest. Het beroep, ingediend door [appellant sub 6], is niet-ontvankelijk.

– Het plan

2.2. Het bestemmingsplan voorziet in de rondweg N831 ten noorden van de kern Hedel.

De voorziene rondweg begint ten noordwesten van de kern Hedel en kruist de Veldweg door middel van een in het plan voorziene rotonde. Vervolgens voorziet het plan in de herinrichting van de Baronieweg, waarna de Oude Rijksweg door middel van een in het plan voorziene rotonde wordt gekruist. Dit deel van de weg wordt ook aangeduid als het westelijk deel van de rondweg.

Ten oosten van de Oude Rijksweg (ook: het oostelijk deel van de rondweg) voorziet het plan in een nieuw aan te leggen weg met een onderdoorgang onder de spoorlijn Den Bosch-

Utrecht en vervolgens in de verbinding met de bestaande Drielseweg.

– Toetsingskader

2.3. Ingevolge artikel 28, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (verder: de WRO), gelezen in samenhang met artikel 10:27 van de Awb, rust op verweerder de taak om – in voorkomend geval mede op basis van de ingebrachte bedenkingen – te onderzoeken of het plan in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarbij dient hij rekening te houden met de aan de gemeenteraad toekomende vrijheid om bestemmingen aan te wijzen en voorschriften te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Daarnaast heeft verweerder er op toe te zien dat het plan en de totstandkoming daarvan niet in strijd zijn met het recht.

– Procedurele aspecten

– Toezending ontwerpplan

2.4. [appellant sub 14] en [appellant sub 15] betogen dat het ontwerpbestemmingsplan ten onrechte niet voorafgaand aan de terinzagelegging daarvan aan hen is toegezonden. Volgens hen is hiermee in strijd met artikel 3:13 van de Awb gehandeld.

2.4.1. Ingevolge artikel 3:13 van de Awb zendt, indien het besluit tot een of meer belanghebbenden zal zijn gericht, het bestuursorgaan voorafgaand aan de terinzagelegging het ontwerp toe aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.

Vast staat dat het onderhavige bestemmingsplan niet een besluit is dat tot een of meer belanghebbenden is gericht. Reeds hierom faalt het betoog van [appellant sub 14] en [appellant sub 15], dat door het niet toezenden van het ontwerpbesluit in strijd is gehandeld met artikel 3:13 van de Awb.

– Toezending bestreden besluit

2.5. [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18] en [appellant sub 20] hebben aangevoerd dat het bestreden besluit ten onrechte niet aan hen is toegezonden, wat volgens hen in strijd is met artikel 28, vijfde lid, van de WRO.

Appellante vereniging De Kampen stelt dat verschillende onderzoeksrapporten ten onrechte niet bij het bestreden besluit ter inzage hebben gelegen.

De Afdeling overweegt dat bovengenoemde be-

zwaren betrekking hebben op een mogelijke onregelmatigheid van na de datum van het bestreden besluit en reeds om die reden de rechtmatigheid van het besluit niet kunnen aantasten. Deze mogelijke onregelmatigheden kunnen geen grond vormen voor de vernietiging van het bestreden besluit.

– Onderzoeksrapporten

2.6. [appellanten sub 5] en vereniging De Kampen stellen dat verschillende bij het plan behorende stukken ten onrechte niet bij het ontwerpplan, respectievelijk het vastgestelde plan, ter inzage zijn gelegd. Zij wijzen daarbij op verschillende stukken die door onderzoeksbureau Megaborn zijn opgesteld.

2.6.1. Bij het raadsbesluit is als bijlage een notitie van Megaborn Traffic Development B.V. (verder: Megaborn) gevoegd, gedateerd 13 december 2005. Bij de plantoelichting is als bijlage gevoegd een notitie van Megaborn gedateerd 15 december 2005 (verder: de notities Megaborn).

De Afdeling stelt vast dat beide notities dateren van na afloop van de termijn van terinzagelegging van het ontwerpplan, die liep van 13 oktober 2005 tot en met 24 november 2005. Reeds om die reden konden zij niet met het ontwerpplan ter inzage worden gelegd en bestaat in zoverre geen aanleiding voor het oordeel dat in strijd met artikel 3:11 van de Awb is gehandeld. Voor zover appellanten betogen dat beide voornoemde notities Megaborn ten onrechte niet met het vastgestelde plan ter inzage zijn gelegd, overweegt de Afdeling dat deze notities bij het raadsbesluit en de plantoelichting behoren en als bijlage aan die stukken zijn gehecht. Nu niet in geschil is dat de plantoelichting en het raadsbesluit ter inzage hebben gelegen, acht de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat de beide notities niet met het vastgestelde plan ter inzage hebben gelegen.

2.7. [appellanten sub 5] en vereniging De Kampen betogen dat zij voorafgaand aan het bestreden besluit ten onrechte niet in kennis zijn gesteld van verschillende in het kader van het bestreden besluit opgestelde onderzoeksrapporten, althans dat zij onvoldoende gelegenheid hebben gehad om voorafgaand aan de besluitvorming van verweerder op die rapporten te reageren.

2.7.1. In opdracht van verweerder is een rapport opgesteld genaamd "Onderzoek vrachtwagenbewegingen op de Baronieweg te Hedel"

(verder: het rapport Megaborn) en gedateerd 5 april 2006. Vast staat dat het rapport Megaborn is uitgebracht nadat het vastgestelde plan ter inzage heeft gelegen en dat het rapport voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit aan verweerder bekend is geworden. Niet in geschil is dat het rapport Megaborn niet voorafgaand aan het nemen van een besluit omtrent de goedkeuring van het plan door verweerder aan de indieners van bedenkingen, waaronder appellanten, is toegestuurd.

De Afdeling stelt voorop dat uit de WRO, noch enig andere bepaling volgt dat verweerder gehouden is de indieners van bedenkingen, door toezending dan wel terinzagelegging, in kennis te stellen van stukken met betrekking tot het plan die na de terinzagelegging van het vastgestelde plan aan hem bekend worden. Onder omstandigheden kan echter uit het oogpunt van een zorgvuldige voorbereiding van het besluit omtrent goedkeuring aanleiding bestaan de indieners van bedenkingen in kennis te stellen van dergelijke nadere stukken en aan hen de gelegenheid te bieden hierop te reageren.

Wat betreft onder meer de gevolgen van het plan voor de verkeersveiligheid ter plaatse van het westelijk deel van de rondweg, heeft verweerder het bestreden besluit uitdrukkelijk gemotiveerd onder verwijzing naar het rapport Megaborn. In het rapport Megaborn zijn de resultaten neergelegd van een onderzoek naar de aantallen vrachtwagenbewegingen op de Baronieweg, de bijzondere parkeer manoeuvres van die vrachtwagens en de gevolgen daarvan voor de doorstroming en verkeersveiligheid op die weg. Het rapport Megaborn is blijkens het bestreden besluit dragend en doorslaggevend geweest voor de beslissing van verweerder omtrent de door appellanten ingebrachte bedenkingen aangaande verkeersveiligheid.

Verweerder heeft zich in dat kader op het standpunt gesteld dat het rapport Megaborn slechts een aanvulling vormt op eerdere onderzoeken en dat het in zoverre geen nieuwe feiten of conclusies bevat. De Afdeling overweegt hierover dat verweerder het rapport Megaborn weliswaar gebruikt ter motivering van het reeds eerder ingenomen standpunt dat het plan niet tot een onaanvaardbare stagnatie of verkeersveiligheid leidt, maar dat in het rapport Megaborn specifiek wordt ingegaan op de concrete situatie op de Baronieweg, met name wat betreft de vrachtwagenbewegingen. In de eerdere

verkeersrapporten, waaronder de notities Megaborn, zijn dergelijke gegevens niet opgenomen.

Gelet op het voorgaande lag het naar het oordeel van de Afdeling in de rede het rapport Megaborn ter inzage te leggen dan wel aan appellanten toe te zenden en hun in de gelegenheid te stellen hierop te reageren. Nu verweerder een en ander heeft nagelaten, is het bestreden besluit voor zover dit betrekking heeft op het wettelijk deel van de rondweg, niet genomen met de bij het voorbereiden van een besluit te betrachten zorgvuldigheid. Het betoog van appellanten slaagt.

2.7.2. In opdracht van verweerder is opgesteld het rapport "Actualisatie luchtberekening Omlegging N831, herberekening luchtberekening voor het VKA met CAR II versie 5.0" (verder: de Actualisatie luchtkwaliteit), gedateerd 27 juni 2006.

Met betrekking tot de gevolgen van het plan voor de luchtkwaliteit heeft verweerder het bestreden besluit gemotiveerd onder verwijzing naar de Actualisatie luchtkwaliteit. De uitgangspunten, resultaten en conclusies van de Actualisatie luchtkwaliteit wijken af van de uitgangspunten, resultaten en conclusies van luchtkwaliteitsonderzoeken die eerder in het kader van het plan zijn uitgevoerd. Onder meer wordt in de Actualisatie luchtkwaliteit geconcludeerd dat geen overschrijding van de in het Besluit luchtkwaliteit 2005 genoemde grenswaarden plaatsvindt, waar in eerdere onderzoeken een overschrijding was berekend.

Verweerder heeft de Actualisatie luchtkwaliteit voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit aan appellanten toegezonden, waarbij hij hun een termijn van twee weken heeft gegeven om op het rapport te reageren. Met betrekking tot de stelling van appellanten dat de door verweerder gestelde termijn te kort is om adequaat op de Actualisatie luchtkwaliteit te kunnen reageren, overweegt de Afdeling dat niet is gebleken dat appellanten hun argumenten tegen de Actualisatie luchtkwaliteit niet binnen de genoemde termijn naar voren hadden kunnen brengen. Daarbij is van belang dat nadere stukken ter toelichting en onderbouwing van die argumenten, zoals bijvoorbeeld een rapport van een luchtkwaliteitsdeskundige, niet reeds tijdens de voor het indienen van een reactie gestelde termijn behoeven te worden ingebracht. Onder deze omstandigheden geeft het aange-

voerde geen aanleiding de handelwijze van verweerder wat betreft de Actualisatie luchtkwaliteit onzorgvuldig te achten.

2.7.3. Op 25 januari 2006 is het rapport "Rondweg Hedel, Visie landschappelijke inpassing" (verder: de Landschapsvisie) uitgebracht. Verweerder heeft in de overwegingen van het bestreden besluit verwezen naar de Landschapsvisie. Verder heeft hij zich op het standpunt gesteld dat de landschappelijke inpassing van de weg voldoende gewaarborgd is door het opnemen van de in artikel 4.3.2. van de planvoorschriften opgenomen beschrijving in hoofdlijnen, waarin staat dat de voorziene rondweg landschappelijk goed in de omgeving ingepast dient te worden. Ingevolge dat planvoorschrift dient de basis voor deze landschappelijke inpassing een aan de uitvoering van de werkzaamheden voorafgaand opgesteld landschapsplan te zijn.

Gelet op deze omstandigheden is de Afdeling van oordeel dat de Landschapsvisie niet zozeer is aan te merken als een rapport dat dragend is voor de motivering van het bestreden besluit, als wel als een rapport ter uitvoering van de in het planvoorschriften neergelegde vereisten. Gelet hierop ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder in het kader van een zorgvuldige voorbereiding van het bestreden besluit, de indieners van bedenkingen de gelegenheid had moeten bieden op de Landschapsvisie te reageren.

– Persoonlijke kennisgeving van de artikel 13 WRO-aanwijzing

2.8. Appellante vereniging De Kampen stelt dat ten onrechte geen persoonlijke kennisgeving is gedaan van de artikel 13 WRO-aanwijzing aan de kadastrale rechthebbenden van percelen waarop de aanduiding "gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is" rust.

2.8.1. Ingevolge artikel 13, eerste lid, van de WRO, kunnen bij een bestemmingsplan, voor zover het gronden betreft, waarvan het gebruik afwijkt van het plan, een of meer onderdelen worden aangewezen, ten aanzien waarvan de verwerkelijking van het plan in de naaste toekomst nodig wordt geacht.

Ingevolge artikel 23, tweede lid, van de WRO, geschiedt van de aanwijzing van gronden als bedoeld in artikel 13, eerste lid, afzonderlijke kennisgeving aan degenen die in de kadastrale registratie staan vermeld als eigenaar van die

gronden of rechthebbende op een beperkt recht waaraan die gronden onderworpen zijn.

2.8.2. Op het westelijk deel van het plangebied, vanaf de westelijke grens van het plangebied tot en met de rotonde ter plaatse van de Oude Rijksweg, hebben de plandelen met de bestemmingen “Infrastructurele doeleinden” en “Water” tevens de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is”.

Ingevolge artikel 3 van de planvoorschriften worden de als zodanig op de plankaart aangegeuide gronden in de naaste toekomst voor de verwerkelijking van het plan nodig geacht, zults overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, eerste lid, van de WRO.

2.8.3. Verweerder en de gemeenteraad stellen dat namens het college van burgemeester en wethouders aan alle kadastraal rechthebbenden met betrekking tot de gronden waarop in het plan de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is” rust, een brief is gestuurd ter persoonlijke kennisgeving als bedoeld in artikel 23, tweede lid, van de WRO. Verweerder en de gemeenteraad hebben daarbij gewezen op een lijst van kadastraal rechthebbenden, waarop tevens de adressen van die rechthebbenden zijn vermeld. Verder wijzen zij op kopieën van brieven, gedateerd 7 oktober 2005 en gericht aan de rechthebbenden die op voornoemde lijst staan, waarin mededeling wordt gedaan van de artikel 13 WRO-aanwijzing. De Afdeling acht gelet op deze stukken voldoende aannemelijk gemaakt dat aan de kadastraal rechthebbenden van percelen waarop de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is” rust, een persoonlijke kennisgeving is gedaan.

– Ruimtebeslag westelijk deel van de rondweg 2.9. [appellant sub 3], [appellant sub 4] en De Baronie en anderen voeren aan dat het plan ten onrechte betrekking heeft op delen van aan de Baronieweg gelegen bedrijfs- en woonpercelen. Volgens hen staat vast dat deze gronden, of althans een deel ervan, niet voor de verwezenlijking van het plan zullen worden gebruikt. In dat verband betogen zij verder dat delen van de gronden met de bestemming “Infrastructurele doeleinden” ter plaatse van de Baronieweg, waaronder een deel van hun perceel, ten onrechte de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is” hebben gekregen. Volgens hen zijn deze gronden niet in de naas-

te toekomst voor de verwerkelijking van het plan nodig.

2.9.1. Zoals in 2.2. overwogen voorziet het plan onder meer in de herinrichting van de Baronieweg. Het plan omvat, naast de gronden ter plaatse van de huidige Baronieweg, stroken grond grenzend aan beide zijden van die bestaande weg. Blijkens de plankaart en het deskundigenbericht omvat het plan delen van de bedrijfs- en woonpercelen van onder meer [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 1], [appellant sub 20], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18] en de Baronie en anderen.

2.9.2. In het deskundigenbericht staat dat delen van de gronden met de bestemming “Infrastructurele doeleinden” en de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is” ter plaatse van de Baronieweg niet zullen worden gebruikt voor de verwezenlijking van het plan. Ter zitting hebben verweerder en de gemeenteraad desgevraagd bevestigd dat de gronden van [appellant sub 3] ter plaatse van het perceel [locatie sub 3] niet voor de verwezenlijking van het plan zullen worden gebruikt en verklaard dat dit reeds voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit aan verweerder bekend was. Ter zitting is verder gebleken dat de reden dat de gronden van [appellant sub 3] niet langer nodig zijn, is dat is besloten ten behoeve van de herinrichting minder gronden ten zuiden van de Baronieweg te gebruiken dan oorspronkelijk werd beoogd.

Nu vast staat dat de bestemming “Infrastructurele doeleinden” op de gronden ter plaatse van het perceel [locatie sub 3] niet zal worden verwezenlijkt, is de Afdeling van oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de bestemming “Infrastructurele doeleinden” op het deel van het perceel [locatie sub 3] van [appellant sub 3] dat in het plan is opgenomen, niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Met betrekking tot het standpunt van verweerder, dat de bestemming “Infrastructurele doeleinden” ter plaatse reeds is verwezenlijkt omdat de gronden in gebruik zijn als tuin en dit onder de functie “groenvoorzieningen” valt die in de doeleindenomschrijving van die bestemming is opgenomen, overweegt de Afdeling dat het leggen van de bestemming “Infrastructure-

le doeleinden” op de gronden van appellant [appellant sub 3], gelet op artikel 4 van de planvoorschriften, een wijziging of beperking van zijn gebruiks- en bouw mogelijkheden kan inhouden die niet door zwaarwegende belangen wordt gerechtvaardigd, nu de herinrichting van de Baronieweg niet tot het leggen van die bestemming noopt.

Uit de omstandigheid dat vast staat dat de bestemming “Infrastructurele doeleinden” op de in het plan opgenomen gronden ter plaatse van het perceel [locatie sub 3] niet zal worden verwezenlijkt, volgt voorts dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is” op deze gronden niet in strijd is met artikel 13 van de WRO.

2.9.3. Wat betreft het betoog van appellanten met betrekking tot de overige gronden van appellanten die aan de Baronieweg liggen, overweegt de Afdeling als volgt. Gelet op de door verweerder genoemde reden voor het ontvalen van de noodzaak aan het gebruik van de gronden van [appellant sub 3] voor de herinrichting van de Baronieweg, namelijk dat minder gronden ten zuiden van de Baronieweg voor de herinrichting worden aangewend, acht de Afdeling voorts niet uitgesloten dat ook delen van andere bedrijfs- en woonpercelen aan de Baronieweg niet voor de verwezenlijking van het plan gebruikt zullen worden en dat de in het plan opgenomen bestemmingen voor die gronden derhalve niet zullen worden verwezenlijkt. Verweerder heeft in dit verband onvoldoende inzichtelijk gemaakt of, en in hoeverre de door het gemeentebestuur en verweerder voorgestane herinrichting van de Baronieweg meebrengt dat delen van aan de Baronieweg liggende percelen zullen worden aangewend om de bestemming “Infrastructurele doeleinden” te verwezenlijken. Gelet hierop heeft verweerder voorts onvoldoende inzichtelijk gemaakt op welke gronden de voorgestane herinrichting noopt tot het opnemen van de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is”.

– Strategische milieubeoordeling

2.10. Appellante vereniging De Kampen stelt dat voor het bestemmingsplan ten onrechte geen milieubeoordeling is uitgevoerd als bedoeld in Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen

voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s (PbEG L 197) (verder: de SMB-richtlijn).

2.10.1. Op grond van het in artikel 13, derde lid, van de SMB-richtlijn neergelegde overgangsrecht is deze richtlijn van toepassing op plannen en programma’s waarvoor de eerste formele voorbereidende handeling plaatsvindt na 21 juli 2004, dan wel plannen en programma’s waarvoor de eerste formele voorbereidende handeling vóór deze datum plaatsvindt en die later dan vierentwintig maanden na dat tijdstip worden aangenomen of ingediend ten behoeve van wetgeving. Nu het voorontwerp-bestemmingsplan met ingang van 24 juni 2004 ter inzage is gelegd en het plan op 9 februari 2006 is vastgesteld, valt het onderhavige bestemmingsplan onder het in artikel 13, derde lid, van de SMB-richtlijn neergelegde overgangsrecht. De SMB-richtlijn is derhalve niet op het plan van toepassing, zodat op grond hiervan geen verplichting bestond een milieubeoordeling voor het plan uit te voeren.

2.11. Voor zover appellante vereniging De Kampen betoogt dat het bestemmingsplan is gebaseerd op het streekplan Gelderland 2005 en dat voor het streekplan een milieubeoordeling als bedoeld in de SMB-richtlijn had moeten worden opgesteld, overweegt de Afdeling dat artikel 4a, eerste lid, van de WRO, noch een andere wettelijke bepaling verplicht tot het vaststellen van een streekplan. Voorts doet zich in het onderhavige geval niet de situatie voor dat de plicht een streekplan vast te stellen voortvloeit uit een andere bestuursrechtelijke regeling, bijvoorbeeld een hoger ruimtelijk plan. Het streekplan Gelderland 2005 is, gelet op het vorenstaande, niet aan te merken als een plan of programma dat door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven. Ingevolge artikel 3, gelezen in samenhang met artikel 2, onder a, van de SMB-richtlijn, valt dit streekplan derhalve niet onder de werking van de SMB-richtlijn. Reeds om die reden faalt het betoog van appellante.

2.12. Volgens appellante vereniging De Kampen vloeit uit de SMB-richtlijn voort dat de rondweg niet in een bestemmingsplan zou moeten worden geregeld, maar in een besluit dat op regionaal of provinciaal niveau wordt genomen.

2.12.1. De Afdeling stelt vast dat de SMB-

richtlijn blijkt artikel 1 ervan tot doel heeft te voorzien in een hoog milieubeschermingsniveau en bij te dragen tot de integratie van milieuoverwegingen in de voorbereiding en vaststelling van plannen en programma's, met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling, door ervoor te zorgen dat bepaalde plannen en programma's die aanzienlijke effecten op het milieu kunnen hebben, overeenkomstig deze richtlijn aan een milieubeoordeling worden onderworpen. De bepalingen van de SMB-richtlijn strekken er derhalve toe aan bepaalde plannen of programma's de plicht te koppelen een milieubeoordeling op te stellen, omdat dat plan of programma bepaalde milieugevolgen kan hebben. Nog daargelaten de werking van de SMB-richtlijn, stelt de Afdeling vast dat uit de SMB-richtlijn geen verplichtingen voortvloeien om plannen, die bepaalde milieugevolgen hebben, op een bepaald bestuurlijk niveau vast te stellen. Het betoog van appellante faalt.

– Streekplan

2.13. [appellanten sub 2], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20] en De Baronie en anderen betogen dat het plan in strijd is met het streekplan. Volgens hen is ten onrechte geen herziening van het streekplan opgesteld. [appellant sub 3] en [appellant sub 4] voeren aan dat de mogelijkheden voor inspraak in de fase van totstandkoming van het Streekplan Gelderland 1996 op oneigenlijke wijze zijn beperkt.

2.13.1. Eerder was het tracé voor het oostelijke deel van de rondweg als concrete beleidsbeslissing (verder: cbb) in de "Partiële herziening inzake omlegging N831 Hedel (oostelijk deel)" van het Streekplan Gelderland 1996 vastgelegd. Bij uitspraak van 3 november 2004 (zaaknr. 200308644/1) heeft de Afdeling het tegen deze cbb ingestelde beroep gegrond verklaard en deze cbb vernietigd.

Op 20 september 2005 is het streekplan Gelderland 2005 in werking getreden, waarin geen cbb's zijn opgenomen. Zoals in overweging 2.2. vermeld, is de rondweg thans in het in geding zijnde bestemmingsplan geregeld.

De Afdeling overweegt dat geen rechtsregel is aan te wijzen op grond waarvan moet worden aangenomen dat de omstandigheid dat het on-

derhavige plan ziet op een provinciale weg, op zichzelf meebrengt dat het gemeentebestuur niet bevoegd is een bestemmingsplan vast te stellen.

Voor zover appellanten stellen dat het plan moet worden getoetst aan het streekplan Gelderland 1996, overweegt de Afdeling dat verweerder bij het nemen van het besluit omtrent de goedkeuring van een bestemmingsplan rekening dient te houden met de relevante feiten en omstandigheden ten tijde van dat besluit, waaronder de geldende wet- en regelgeving en het ter zake geldend beleid. Verweerder heeft terecht getoetst aan het streekplan Gelderland 2005. Hieruit volgt tevens dat de bezwaren van [appellant sub 3] en [appellant sub 4] over de wijze waarop het Streekplan Gelderland 1996 tot stand is gekomen, in het kader van dit plan niet aan de orde kunnen komen.

2.13.2. Wat betreft de door appellanten gestelde strijdigheid van het plan met het streekplan, stelt de Afdeling vast dat in het streekplan Gelderland 2005 slechts staat dat een voorbereidingstraject is gestart voor onder meer de aanleg van de rondweg Hedel. In het streekplan Gelderland 2005 staat voorts dat is besloten deze weg planologisch vast te leggen in een bestemmingsplan. Niet is gebleken dat het bestemmingsplan in strijd is met het streekplan Gelderland 2005.

– Milieueffectrapportage

– Eerste ruimtelijke plan

2.14. [appellant sub 14] en [appellant sub 15] voeren aan dat niet het bestemmingsplan, maar het streekplan Gelderland 1996, respectievelijk het streekplan Gelderland 2005, moet worden aangemerkt als het eerste ruimtelijke plan dat in de aanleg van de rondweg Hedel voorziet. Volgens hen had in het kader van het streekplan een milieueffectrapport (verder: MER) moeten worden opgesteld.

2.14.1. Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer (verder: de Wm), in samenhang met artikel 2, eerste lid, van het Besluit milieu-effectrapportage 1994 (verder: Besluit m.e.r. 1994), beide zoals deze tot 28 september 2006 golden, worden als activiteiten bij de voorbereiding waarvan een MER moet worden gemaakt, aangewezen de activiteiten die behoren tot een categorie die in onderdeel C van de bijlage is omschreven.

Ingevolge onderdeel C, categorie 1.2, van het Besluit m.e.r. 1994, zoals dit tot 28 september

2006 gold, is de vaststelling van het ruimtelijk plan dat als eerste voorziet in de aanleg van een autosnelweg of autoweg, niet zijnde een hoofdweg, m.e.r.-plichtig. Tussen partijen is niet in geschil dat het plan voorziet in deze activiteit.

2.14.2. Zoals in overweging 2.13.1. is vermeld, was in de “Partiële herziening inzake omlegging N831 Hedel (oostelijk deel)” van het Streekplan Gelderland 1996, het tracé voor het oostelijke deel van de omlegging van de N831 als cbb vastgelegd en heeft de Afdeling bij uitspraak van 3 november 2004 (zaaknr. 200308644/1) het tegen deze cbb ingestelde beroep gegrond verklaard en deze cbb vernietigd. De rechtsgevolgen van de vernietiging van de in de partiële herziening neergelegde cbb brengen mee dat deze partiële herziening van het streekplan reeds daarom niet kan worden aangemerkt als eerste ruimtelijke plan dat voorziet in de rondweg.

2.14.3. Het streekplan Gelderland 2005, dat van kracht was ten tijde van de voorbereiding en vaststelling van het onderhavige bestemmingsplan, vormt een integrale herziening van het Streekplan Gelderland 1996 en de daaropvolgende partiële herzieningen. Het streekplan Gelderland 2005 bevat met betrekking tot de aanleg van de rondweg geen besluiten als bedoeld in artikel 4a, gelezen in samenhang met artikel 1, van de WRO. De vaststelling van het bestemmingsplan moet derhalve worden beschouwd als het besluit dat als eerste in de aanleg van de rondweg Hedel voorziet. Dit bestemmingsplan is derhalve terecht aangemerkt als het eerste ruimtelijke plan dat in de activiteit, waarvoor het opstellen van een MER verplicht is, voorziet.

– Verkorte m.e.r.-procedure

2.15. [appellanten sub 1], [appellanten sub 5] en vereniging De Kampen betogen dat ten onrechte toepassing is gegeven aan de verkorte m.e.r.-procedure als bedoeld in artikel 7.16 van de Wm.

2.15.1. Als wordt beschikt over een MER waarin de activiteit waarop het plan betrekking heeft reeds is beschreven, en dat MER voorts is opgesteld overeenkomstig de voor een MER geldende procedurele en inhoudelijke eisen van de Wm, kan bij de voorbereiding van het milieueffectrapport dat dient te worden opgesteld in het kader van het eerste ruimtelijk plan dat de m.e.r.-plichtige activiteit mogelijk maakt, desgewenst in beginsel toepassing worden gegeven

aan de zogeheten verkorte m.e.r.-procedure van artikel 7.16 van de Wm.

2.15.2. In juni 2001 is door DHV het rapport “Milieueffectrapport, Omlegging N831 te Hedel” (verder: het MER 2001) uitgebracht. Het MER 2001 is oorspronkelijk opgesteld ten behoeve van de vaststelling van de “Partiële herziening inzake omlegging N831 Hedel (oostelijk deel)” van het streekplan Gelderland 1996. Het MER 2001 is opgesteld teneinde een afweging te kunnen maken inzake de oplossing van de doorgaand verkeersproblematiek in de kern Hedel ten gevolge van de voorziene afsluiting van de aansluiting Hedel-de Lucht op de A2. In het MER 2001 zijn, naast het nulalternatief, een nulplusalternatief, een meest milieuvriendelijk alternatief en een omleggingsalternatief met verscheidene varianten beschreven en vergeleken. De rondweg Hedel zoals in het onderhavige bestemmingsplan voorzien, is in het MER 2001 beschreven als een variant van het omleidingsalternatief, namelijk de variant die ter plaatse van het westelijk deel loopt over de Baronieweg en waarbij het oostelijke deel de spoorlijn Utrecht-’s-Hertogenbosch middels een tunnel kruist.

In het kader van de planvaststelling is door DHV voorts opgesteld het rapport “Omlegging N831 te Hedel, Aanvulling op het MER” (verder: de Oplegnotitie), gedateerd 14 juni 2005. Met betrekking tot de Oplegnotitie is toepassing gegeven aan artikel 7.16 van de Wm. In de Oplegnotitie zijn de gegevens uit het MER 2001 geactualiseerd en aangevuld.

Het MER 2001 en de Oplegnotitie vormen samen het MER dat voor het onderhavige plan is opgesteld.

2.16. Anders dan appellante vereniging De Kampen betoogt, staat de omstandigheid dat de Afdeling in de uitspraak van 3 november 2004 over de in overweging 2.13.1. genoemde partiële herziening van het streekplan geen onherroepelijk oordeel heeft gegeven over de procedure die het MER 2001 heeft doorlopen of de inhoud van het MER 2001, niet in de weg aan de toepassing van de verkorte m.e.r.-procedure.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat appellante dit argument heeft aangevoerd omdat zij vreest voor een beperking van haar beroepsmogelijkheden. De Afdeling overweegt daaromtrent dat het oorspronkelijke MER 2001 aan de orde kan worden gesteld in

het kader van het besluit ter voorbereiding waarvan toepassing is gegeven aan artikel 7.16 van de Wm. Dit brengt mee dat de procedurele en inhoudelijk bezwaren van appellanten met betrekking tot dit MER 2001 in het kader van de onderhavige procedure ten volle aan de orde kunnen komen en zullen worden beoordeeld.

2.17. [appellanten sub 5] en vereniging De Kampen betogen dat de omstandigheid dat de procedurevereisten van 7.12 tot en met 7.15 van de Wm bij de verkorte m.e.r.-procedure niet worden toegepast, tot gevolg heeft dat ten onrechte niet in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak in de milieubesluitvormingsprocedures zijn geboden voordat het m.e.r.-plichtige besluit wordt genomen, zoals artikel 6, vierde lid, van de MER-richtlijn vereist.

2.17.1. In artikel 6, vierde lid, van de MER-richtlijn staat dat het betrokken publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak in de milieubesluitvormingsprocedures dient te krijgen. Het betrokken publiek heeft daartoe het recht, wanneer alle opties open zijn, opmerkingen en meningen kenbaar te maken aan de bevoegde instantie(s) voordat het besluit over de vergunningaanvraag wordt genomen.

2.17.2. Bij de toepassing van artikel 7.16 van de Wm is bepalend dat wordt beschikt over een MER waarin de activiteit waarop het plan betrekking heeft reeds is beschreven, welk MER voorts moet voldoen aan de voor het opstellen van een MER geldende eisen met betrekking tot onder meer de totstandkoming daarvan. Tot de eisen die worden gesteld aan de totstandkoming van een MER behoren onder meer artikel 7.12 tot en met 7.15 van de Wm. Deze wetsartikelen strekken ertoe te verzekeren dat betrokkenen in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak krijgen, voordat het besluit over de m.e.r.-plichtige activiteit wordt genomen.

In het onderhavige geval wordt bij de toepassing van artikel 7.16 van de Wm verwezen naar het MER 2001, waarin de aanleg van de rondweg Hedel is onderzocht. Niet aannemelijk is gemaakt dat dit MER 2001 niet volgens de in de Wm neergelegde procedurevoorschriften van artikel 7.12 tot en met 7.15 van de Wm tot stand is gekomen. Daaruit volgt naar het oordeel van de Afdeling dat wat betreft de onder-

zochte m.e.r.-plichtige activiteit aan betrokkenen in een vroeg stadium, waarin alle opties open waren, reële mogelijkheden tot inspraak zijn geboden.

2.18. [appellanten sub 1], [appellanten sub 5] en vereniging De Kampen voeren aan dat het MER 2001 niet ziet op dezelfde activiteit als waarop het bestemmingsplan en de Oplegnotitie zien.

2.18.1. In de in overweging 2.13.1. genoemde partiële herziening van het streekplan Gelderland 1996, ten behoeve waarvan het MER 2001 is opgesteld, was enkel het tracé van het oostelijk deel van de rondweg als cbb opgenomen. In het MER 2001 staat echter dat de m.e.r.-plichtige activiteit de aanleg van een rondweg betreft en wordt de gehele activiteit, waaronder de herinrichting van de Baronieweg als westelijk deel van de rondweg, onderzocht. Gelet hierop mist de stelling van [appellanten sub 1], dat het MER 2001 slechts ziet op het oostelijk deel van de rondweg en derhalve niet op de gehele m.e.r.-plichtige activiteit zoals die in het bestemmingsplan is voorzien, feitelijke grondslag.

Bij brief van 20 december 2001 heeft de Commissie voor de milieueffectrapportage (verder: de Commissie m.e.r.) een toetsingsadvies als bedoeld in artikel 7.26 van de Wm uitgebracht over het MER 2001. Uit de omstandigheid dat het MER 2001 ziet op de gehele m.e.r.-plichtige activiteit, namelijk zowel het oostelijk als het westelijk deel van de rondweg, volgt reeds dat de Commissie m.e.r. zich, anders dan appellanten stellen, in het toetsingsadvies over het MER 2001 over de gehele rondweg heeft kunnen uitlaten. Daarbij merkt de Afdeling op dat ook uit het toetsingsadvies zelf blijkt dat de gehele m.e.r.-plichtige activiteit aan de orde is gekomen, nu in het toetsingsadvies onder meer de herinrichting van de Baronieweg wordt besproken.

Voor zover [appellanten sub 1] betogen dat het toetsingsadvies van de Commissie m.e.r. over de Oplegnotitie ten onrechte slechts op het oostelijk deel van de rondweg ziet, stelt de Afdeling vast dat ook de Oplegnotitie betrekking heeft op zowel het oostelijk als het westelijk deel van de omleidingsweg. De Commissie m.e.r. heeft op 26 augustus 2005 een toetsingsadvies over de Oplegnotitie uitgebracht, waarin op zowel het oostelijk als het westelijk deel van de rondweg wordt ingegaan.

2.18.2. In onder meer de plantoelichting en het MER 2001 staat dat de voorziene verbreding van de A2 de aanleiding vormt voor het plan. In het onherroepelijke Tracébesluit waarin deze verbreding is geregeld, is neergelegd dat de aansluiting Hedel-de Lucht (afrit 18), ten noorden van de kern Hedel, zal komen te vervallen. Volgens de plantoelichting en het deskundigenbericht heeft dit tot gevolg dat meer verkeer gebruik zal maken van de aansluiting Kerkdriel (afrit 19), ten oosten van de kern Hedel, en de wegen die op die afrit aansluiten. Niet in geschil is dat dit onder meer meebrengt dat de verkeersdruk op de N831 tussen de A2 en de kern Hedel toeneemt.

2.18.3. Het betoog van appellante vereniging De Kampen dat de doelstellingen van het MER 2001 op essentiële punten afwijken van de doelstellingen van het onderhavige plan en dat derhalve niet wordt voldaan aan de criteria voor toepassing van de verkorte m.e.r.-procedure, faalt. De Afdeling stelt vast dat in het MER 2001, de Oplegnotitie en het bestemmingsplan dezelfde probleem- en doelstellingen van de voorgenomen activiteit worden genoemd. In alle genoemde stukken staat dat de opheffing van de aansluiting Hedel-de Lucht op de rijksweg A2, die in een Tracébesluit is voorzien, meebrengt dat de hoeveelheid doorgaand verkeer in de kern Hedel toeneemt. Blijkens het MER 2001, de Oplegnotitie en de plantoelichting wordt getracht een duurzame oplossing te ontwikkelen voor de verkeersproblematiek en de leefbaarheidsproblemen in de kern van Hedel, die door deze afsluiting worden veroorzaakt. In hetgeen appellanten hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat desondanks sprake is van verschillende doelstellingen.

2.19. [appellanten sub 5] en vereniging De Kampen stellen dat in het kader van de bestemmingsplanprocedure geen gebruik mocht worden gemaakt van het MER dat in 2001 is opgesteld ten behoeve van de partiële herziening van het streekplan Gelderland 1996, omdat dit MER 2001, opgesteld ten behoeve van een provinciaal besluit, volgens hen niet past bij het besluitniveau waarop het bestemmingsplan wordt genomen.

2.19.1. Ingevolge artikel 7.16 van de Wm is voor de vraag of de verkorte m.e.r.-procedure mag worden toegepast van belang dat wordt beschikt over een MER waarin de activiteit

waarop het plan betrekking heeft reeds is beschreven. Daarbij wordt niet de eis gesteld dat de verkorte m.e.r.-procedure slechts mag worden toegepast indien het oorspronkelijk MER en de aanvulling daarop op hetzelfde besluitniveau zijn voorbereid en opgesteld. Dit laat echter onverlet dat het oorspronkelijk MER dient te voldoen aan de eisen die op het niveau van het m.e.r.-plichtige besluit aan het MER worden gesteld.

De Afdeling overweegt dat, gelet op het detailniveau en de mate van concreetheid van het MER 2001, op grond van dat MER 2001 afwijkingen kunnen plaatsvinden die passen bij een gedetailleerd, concreet besluit ten aanzien van de m.e.r.-plichtige activiteit, zoals door artikel 7.10, vijfde lid, van de Wm wordt vereist. Gelet hierop wordt in de omstandigheid dat het MER 2001 ten behoeve van een provinciaal besluit is opgesteld, geen aanleiding gezien voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het MER 2001 kan worden betrokken bij de besluitvorming op bestemmingsplanniveau. Ook in de omstandigheid dat de initiatiefnemer van het MER 2001 een andere is dan de initiatiefnemer van de Oplegnotitie en het plan, wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat artikel 7.16 van de Wm niet kan worden toegepast.

2.19.2. Op grond van het vorenstaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat in het kader van het plan toepassing kon worden gegeven aan de verkorte m.e.r.-procedure als bedoeld in artikel 7.16 van de Wm.

– Studiegebied

2.20. [appellanten sub 1], [appellanten sub 2] en vereniging De Kampen betogen dat de in het MER 2001 en de Oplegnotitie opgenomen alternatieven ten onrechte zijn beperkt tot het territorium van de gemeente Maasdriel. Volgens hen is sprake van een bovenlokaal probleem en had daarom een groter, regionaal studiegebied gehanteerd moeten worden.

2.20.1. Volgens het MER 2001 is de weg N831, waarvan de rondweg deel uit gaat maken, een belangrijke oost-westverbinding in de Bommelerwaard. De N831 vindt in het oosten aansluiting op de A2 en loopt in de huidige situatie door de kern Hedel.

Met het plan wordt volgens de plantoelichting en het MER 2001 beoogd een duurzame oplos-

sing te bieden voor de verkeersproblematiek op de N831 in de kern van Hedel en de leefbaarheidsproblemen die het gevolg daarvan zijn. Deze verkeers- en leefbaarheidsproblemen worden veroorzaakt door een verkeerstoename op de N831 die het gevolg is van de afsluiting van de aansluiting Hedel-de Lucht op de A2. Het standpunt van verweerder, dat de problemen die worden veroorzaakt door een toename van verkeer op de N831 en de gevolgen daarvan voor de leefbaarheid in de kern Hedel, voornamelijk een lokaal karakter hebben, wordt door de Afdeling niet onredelijk geacht. De omstandigheid dat de rondweg deel gaat uitmaken van een regionale verbinding doet hieraan niet af, omdat juist het gebruik van de N831 door Hedel door regionaal verkeer tot deze lokale problematiek leidt.

De Afdeling ziet voorts geen aanleiding voor het oordeel dat het gemeentebestuur eerst tot een oplossing voor dit lokale probleem mocht overgaan, nadat meer duidelijkheid bestond over de mogelijke oplossingen voor de regionale verkeersproblematiek. Blijkens de toetsingsadviezen van de Commissie m.e.r. over het MER 2001 en de Oplegnotitie, uitgebracht op 20 december 2001 respectievelijk 26 augustus 2005, heeft de Commissie m.e.r. in de begrenzing van het gehanteerde studiegebied geen aanleiding gezien opmerkingen te maken of te oordelen dat het MER 2001 en de Oplegnotitie onvoldoende informatie bevat. Mede gelet hierop acht de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat de aanleg van een rondweg rond Hedel en de eventuele besluiten in het kader van de regionale verkeersproblematiek zodanig met elkaar samenhangen, dat zij niet los van elkaar kunnen worden gezien.

Voor genoemde omstandigheden in aanmerking genomen, ziet de Afdeling in hetgeen appellanten hebben aangevoerd, geen aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat een passend studiegebied is gehanteerd.

– Onderzochte alternatieven

2.21. [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen betogen dat in het MER ten onrechte niet alle redelijkerwijs

in beschouwing te nemen alternatieven zijn gezien, waarbij zij wijzen op een meer noordelijke variant van het oostelijk deel van de rondweg.

2.21.1. De door appellanten genoemde variant van het oostelijk deel van het tracé ligt ten noorden van het in het plan neergelegde tracé. De door hen genoemde variant zou aansluiten op de Kampenvariant, een alternatief voor het westelijk deel van het tracé dat in het plan ter plaatse van de Baronieweg is voorzien.

De door appellanten genoemde meer noordelijke variant van het oostelijk deel van de rondweg is niet in het MER 2001 en de Oplegnotitie onderzocht.

2.21.2. In het MER 2001 staat dat een meer noordelijke variant van het oostelijk deel van het tracé, ter plaatse van de omlegging van de Drielseweg, om verscheidene redenen niet wenselijk is. Onder meer zijn de kosten voor een dergelijk tracé hoger, vindt meer doorsnijding van het kavelpatroon plaats en is het tracé uit een oogpunt van verkeersveiligheid niet wenselijk. Omdat de gevolgen van dit tracé voor de doorstroming van verkeer volgens het MER 2001 voorts niet of nauwelijks verschillen van de gevolgen van het meer zuidelijke tracé van de Drielseweg, zoals dit in het MER 2001 is onderzocht en in het plan is neergelegd, is dit alternatief in het MER 2001 en de Oplegnotitie buiten beschouwing gelaten. In het in overweging 2.20.1. genoemde toetsingsadvies van de Commissie m.e.r. over het MER 2001 heeft de Commissie m.e.r. geoordeeld dat de essentiële informatie in het MER 2001 aanwezig is om het milieu een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming. In het toetsingsadvies over de Oplegnotitie staat dat de in de Oplegnotitie neergelegde aanvulling samen met het oorspronkelijke MER 2001 in voldoende mate voorziet in actuele informatie en dat het detailniveau in voldoende informatie aansluit bij het te nemen besluit over het bestemmingsplan. Blijkens deze toetsingsadviezen heeft de Commissie m.e.r. het buiten beschouwing laten van een meer noordelijke variant van het oostelijk deel van het tracé, ter plaatse van de omlegging van de Drielseweg, niet als een leemte in kennis en informatie beschouwd.

Gelet op het vorenstaande ziet de Afdeling in hetgeen appellanten hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kun-

nen stellen dat alle redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatieven in het MER 2001 en de Oplegnotitie zijn bezien.

– De Kampenvariant

2.22. Volgens [appellanten sub 2], [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen is de zogenoemde Kampenvariant op onjuiste gronden afgewezen. In dat verband betogen zij dat de omstandigheden die bij het MER 2001 als uitgangspunt werden genomen inmiddels zijn veranderd.

2.22.1. De zogenoemde Kampenvariant is gelegen ten noorden van het bedrijventerrein De Kampen, dat ten noorden van de Baronieweg ligt. Zoals in overweging 2.21.1. weergegeven, betreft deze variant een alternatief voor het westelijk deel van het tracé dat in het plan ter plaatse van de Baronieweg is voorzien.

2.22.2. De Afdeling stelt vast dat zowel in het MER 2001 als in de Oplegnotitie staat dat het bedrijventerrein De Kampen in de toekomst in noordelijke richting zal uitbreiden. Gelet hierop mist de stelling van appellanten, dat bij de keuze voor het tracé van de rondweg ten onrechte geen rekening is gehouden met de uitbreiding van het bedrijventerrein De Kampen, feitelijke grondslag.

2.22.3. In het MER 2001 staat dat van de variant Baronieweg minder negatieve milieueffecten te verwachten zijn dan van de Kampenvariant. Volgens het MER 2001 is een belangrijke reden hiervoor gelegen in de omstandigheid dat het tracé van de Kampenvariant het open landschap doorsnijdt.

Appellanten stellen in dat kader dat de Kampenvariant in de toekomstige situatie geen doorsnijding van het open landschap inhoudt, maar langs het in noordelijke richting uitgebreide bedrijventerrein De Kampen zou liggen. Volgens hen is in deze omstandigheid ten onrechte geen aanleiding gezien alsnog voor de Kampenvariant te kiezen.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is echter gebleken dat slechts een beperkte uitbreiding van De Kampen is voorzien op gronden ten noorden van het bestaande bedrijventerrein en grenzend aan de Oude Rijksweg. Vanaf de Oude Rijksweg zou de Kampenvariant

in westelijke richting langs deze uitbreiding liggen, maar vervolgens verscheidene agrarische percelen en open landschap moeten doorsnijden teneinde ten westen van het bedrijventerrein aan te kunnen sluiten op de Baronieweg. Anders dan appellanten betogen leidt de voorziene uitbreiding van het bedrijventerrein De Kampen er derhalve niet toe dat het open landschap niet zal worden doorsneden. Deze wijze van doorsnijding leidt volgens het MER 2001 voorts tot ongewenste secundaire effecten, doordat het aantrekkelijker wordt om de thans onbebouwde ruimte tussen het bedrijventerrein en de Kampenvariant te bebouwen.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is voorts gebleken dat, naast de doorsnijding van open landschap, ook kostenfactoren aanleiding zijn geweest om niet voor de Kampenvariant te kiezen. Anders dan appellanten betogen rust op verweerder niet de verplichting om in het kader van die afweging alle met beide varianten gemoeide kosten te inventariseren en inzichtelijk te maken. In hetgeen appellanten hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel het standpunt van verweerder, dat de aanleg van een nieuwe weg ter plaatse van de Kampenvariant aanmerkelijk meer kosten meebrengt dan de herinrichting van een reeds bestaande weg, onredelijk te achten.

Gelet op het vorenstaande is de Afdeling van oordeel dat appellanten niet aannemelijk hebben gemaakt dat verweerder bij het nemen van zijn besluit niet van de juistheid van de in het MER 2001 en de Oplegnotitie opgenomen gegevens met betrekking tot de keuze van het tracé voor de rondweg rond Hedel heeft mogen uitgaan. De Afdeling neemt daarbij voorts in aanmerking het positieve toetsingsadvies van de Commissie m.e.r. over het MER 2001 en de Oplegnotitie.

– De kosten van de alternatieven

2.22.4. Wat betreft het betoog van [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen dat de met de alternatieven gemoeide kosten in het MER 2001 en de Oplegnotitie hadden moeten worden opgenomen, overweegt de Afdeling dat een MER ertoe dient de

milieueffecten van een activiteit in kaart te brengen. Kostenaspecten van de activiteit vallen hierbuiten. Gelet hierop vat de Afdeling het betoog van appellanten aldus op, dat zij betogen dat in het kader van de afweging die aan de keuze voor het in het plan opgenomen alternatief ten grondslag ligt, volledig inzicht in de met de verscheidene alternatieven gemoeide kosten moet bestaan.

De Afdeling overweegt dat in het kader van de keuze voor een alternatief door het gemeentebestuur gewicht moet worden toegekend aan de verschillende met de alternatieven gemoeide belangen, waaronder het kostenaspect. Anders dan appellanten betogen, brengt de omstandigheid dat geen volledig inzicht wordt gegeven in alle met de alternatieven gemoeide kosten, echter niet reeds mee dat het kostenaspect op onjuiste wijze in de afweging met betrekking tot de keuze voor een bepaald alternatief is betrokken. In het MER 2001, waarin een globale kostenraming van de verschillende alternatieven is opgenomen, staat dat alternatieven die de aanleg van een geheel nieuw westelijk deel van de rondweg inhouden, aanmerkelijk duurder zijn dan alternatieven die uitgaan van de herinrichting van een reeds bestaande weg. Daargelaten de exacte juistheid van de in het MER 2001 genoemde bedragen, ziet de Afdeling in hetgeen appellanten hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aanleg van een geheel nieuwe weg meer kosten meebrengt dan de herinrichting van een reeds bestaande weg.

– Landschappelijke inpassing

2.23. Appellante vereniging De Kampen voert aan dat de landschappelijke inpassing van de voorziene weg onvoldoende is onderzocht en gewaarborgd.

2.23.1. In het MER 2001 is met betrekking tot het westelijk deel van het in het plan voorziene alternatief vermeld dat dit deel van de weg slechts een geringe aantasting van het landschap inhoudt, omdat het plan betrekking heeft op de herinrichting van een reeds bestaande weg. Wel heeft de aanleg van het westelijk deel van de rondweg tot gevolg dat het overgangsgebied van oeverwal- naar kommengebied verstedelijkt. Wat betreft het oostelijk deel van de rondweg, zoals dat in het plan is voorzien, is in het MER 2001 vermeld dat het huidige verka-

velingspatroon door de aanleg van de weg schuin wordt doorsneden. De huidige landschappelijke waarde van het gebied is echter reeds thans beperkt, doordat in de omgeving verschillende infrastructurele voorzieningen aanwezig zijn.

Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat de in het MER 2001 opgenomen gegevens over de effecten van de aanleg van de rondweg op het landschap, onjuist zijn. Gelet hierop ziet de Afdeling in hetgeen appellanten hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan een geringe aantasting van landschappelijke waarden inhoudt. In artikel 4.3.2. van de planvoorschriften is voorts onder meer bepaald dat de nieuw aan te leggen Drielseweg en de her in te richten Baronieweg landschappelijk goed in de omgeving dienen te worden ingepast. Gelet hierop overweegt de Afdeling dat niet aannemelijk is gemaakt dat de geringe aantasting van het landschap vanwege de rondweg, door landschappelijk inpassing niet verder kan worden beperkt. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de landschappelijke inpassing van de voorziene rondweg onvoldoende is gewaarborgd.

– Inrichting van de weg

2.24. [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellant sub 14], [appellant sub 15] en vereniging De Kampen betogen dat het plan onvoldoende duidelijkheid biedt over de exacte ligging van de weg, fietspaden, de berm en andere met de weg verband houdende voorzieningen.

2.24.1. Voor zover [appellant sub 3], [appellant sub 4] en vereniging De Kampen betogen dat het vastgestelde plan ten opzichte van het ontwerpplan zodanig ingrijpende wijzigingen bevat met betrekking tot de inrichting van de weg dat de zienswijzeprocedure opnieuw had moeten worden doorlopen, overweegt de Afdeling dat de gemeenteraad bij de vaststelling van het plan daarin wijzigingen kan aanbrenge ten opzichte van het ontwerp. Slechts indien de afwijkingen van het ontwerp naar aard en omvang zodanig groot zijn dat sprake is van een wezenlijk ander plan, dient de wettelijke zienswijzeprocedure opnieuw te worden doorlopen.

Vast staat dat de gemeenteraad in dit geval het plan heeft vastgesteld met een aantal wijzigin-

gen. Deze afwijkingen van het ontwerp zijn naar aard en omvang niet zo groot dat geoordeeld moet worden dat een wezenlijk ander plan voorligt. De Afdeling overweegt daartoe dat het tracé van de voorziene rondweg zoals dat in het vastgestelde plan is neergelegd, gelijk is aan het tracé van de weg zoals dit in het ontwerpplan was opgenomen. Wat betreft het betoog van de vereniging De Kampen over de notities Megaborn merkt de Afdeling nog op dat deze bij het vastgestelde plan gevoegde notities geen deel uitmaken van de planvoorschriften en in zoverre ook geen wijziging van het vastgestelde plan ten opzichte van het ontwerp kunnen inhouden.

2.24.2. [appellant sub 14], [appellant sub 15] en vereniging De Kampen voeren in verband met het in overweging 2.24. vermelde betoog aan dat ten onrechte een wegprofiel voor de voorziene rondweg ontbreekt.

Ingevolge artikel 15, eerste lid, onder b, van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 (verder: het Bro 1985) geeft het bestemmingsplan, voor zover de uitvoering van de Wet geluidhinder zulks vereist, aan de functie van de voor-naamste wegen, alsmede het dwarsprofiel dan wel het aantal rijstroken daarvan.

Nu in artikel 4.2 van de planvoorschriften is bepaald dat de N831 ter plaatse van het nieuwe tracé niet meer mag omvatten dan 2x1 rijstrook, een middenberm en in- en uitvoegstroken, alsmede vrijliggende fietspaden aan weerszijden, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat wordt voldaan aan de uit het Bro 1985 voortvloeiende eisen betreffende de aanduiding van de inrichting van de weg.

2.24.3. De Afdeling acht, gelet op de beperkte oppervlakte en de ligging van het plandeel met de bestemming "Infrastructurele voorzieningen" zoals dat op de plankaart is aangeduid, in samenhang met de in artikel 4 van de planvoorschriften opgenomen eisen voor de inrichting van de weg, waaruit onder meer voortvloeit dat de wegas slechts ter plaatse van de aanduiding 'wegas' mag worden gelegd, niet aanneemelijk gemaakt dat het plandeel met de bestemming "Infrastructurele doeleinden" een invulling zal krijgen die verweerder tot het oordeel had moeten brengen dat een meer gedetailleerde bestemmingsregeling niet kon worden gemist. Dat verweerder in de omstandigheid dat enige vrijheid bestaat omtrent de

inrichting van de weg geen reden heeft gezien niet met het plan in te stemmen, acht de Afdeling niet onredelijk.

– Verkeer

– Regionale verkeersstructuur

2.25. [appellanten sub 1], [appellanten sub 2], [appellant sub 3] en [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen betogen dat de verkeerssituatie in en rondom Hedel onvoldoende in regionaal verband is gezien. Volgens hen is in de verscheidene aan het plan ten grondslag liggende verkeersonderzoeken onvoldoende rekening gehouden met de regionale verkeersstructuur van de Bommelerwaard.

2.25.1. Bij het opstellen van de Oplegnotitie en de daarbij behorende onderzoeksrapporten is gebruik gemaakt van geactualiseerde verkeersprognoses. In de Oplegnotitie en de voornoemde onderzoeksrapporten staat dat bij de bepaling van de prognoses voor het verkeer en vervoer gebruik is gemaakt van een verkeersmodel van de provincie Gelderland (verder: het provinciale verkeersmodel).

In het rapport "Technische rapportage Verkeersmodel Hedel-Ammerzoden", opgesteld door DHV Ruimte en Mobiliteit B.V. (verder: DHV) en gedateerd 10 oktober 2005, wordt een toelichting op dit model gegeven. In dit rapport staat dat bij het opstellen van het provinciale verkeersmodel gebruik is gemaakt van het Nieuw Regionaal Model, een door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat opgesteld verkeersmodel, alsmede van een groot aantal tellingen. Volgens het deskundigenbericht en het verhandelde ter zitting zijn tellingen uitgevoerd in februari 2005, maar is tevens gebruik gemaakt van eerdere tellingen van zowel de provincie als verscheidene gemeenten in de Bommelerwaard. In het rapport "Technische rapportage Verkeersmodel Hedel-Ammerzoden" staat dat met behulp van tellingen rondom Hedel een verdere verfijning van het model heeft plaatsgevonden.

In de provinciale notitie "Verkeersproblematiek Bommelerwaard, visie en aanpak" (verder: de provinciale verkeersnotitie) van september 2005, is voorts de verkeersstructuur van de Bommelerwaard met gebruikmaking van het

provinciale verkeersmodel geanalyseerd en zijn verschillende knelpunten gesignaleerd, waaronder de situatie in Hedel.

2.25.2. Gelet op de toelichting op het provinciale verkeersmodel die in het rapport “Technische rapportage Verkeersmodel Hedel-Ammerzoden” wordt gegeven, faalt het betoog van appellanten dat de bij het verkeersmodel betrokken gegevens onvoldoende inzichtelijk zijn.

2.25.3. Gelet op het rapport “Technische rapportage Verkeersmodel Hedel-Ammerzoden” en de provinciale verkeersnotitie ziet de Afdeling in hetgeen appellanten hebben aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de situatie in Hedel niet slechts op lokaal niveau, maar ook in regionaal en provinciaal verband is gezien.

– Ruimtelijke ontwikkelingen

2.26. [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen stellen dat in de verschillende verkeersonderzoeken ten onrechte niet met alle relevante ruimtelijke ontwikkelingen rekening is gehouden. Daarbij wijzen zij onder meer op de uitbreiding van verscheidene bedrijventerreinen. Voorts betogen appellanten dat in de verkeersonderzoeken rekening had moeten worden gehouden met de gevolgen van de ontwikkeling van de zogenoemde zwaar verkeersroute bij Ammerzoden.

2.26.1. Volgens het rapport “Technische rapportage Verkeersmodel Hedel-Ammerzoden” is bij het opstellen van de verkeersprognoses in en rond Hedel rekening gehouden met de verkeersgevolgen van toekomstige ontwikkelingen, waarbij de voorziene uitbreidingen van de bedrijventerreinen De Kampen en De Winkels worden genoemd.

Met betrekking tot de zwaar verkeersroute rond Ammerzoden overweegt de Afdeling dat blijkens onder meer de plantoelichting en het verhandelde ter zitting wordt beoogd een oplossing te vinden voor de overlast die in de kern Ammerzoden wordt ondervonden van doorgaand zwaar verkeer dat in de huidige situatie door die kern rijdt. In de plantoelichting staat dat in onderling overleg tussen de gemeenten Maasdriel en Zaltbommel en de provincie zal

worden gezien welke maatregelen getroffen kunnen worden om het doorgaand zwaar verkeer door Ammerzoden terug te dringen. Hier toe zijn verschillende maatregelen voorgesteld, waaronder het opwaarderen van twee reeds bestaande wegen en het nemen van verscheidene verkeersbesluiten. Ook bestaat de optie een vrachtverkeersroute om de kern Ammerzoden te verwezenlijken, die aansluit op de Baronieweg. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat met betrekking tot de verwezenlijking van een nieuwe zwaar verkeersroute nog geen concrete besluitvorming heeft plaatsgevonden. Gelet hierop acht de Afdeling door appellanten niet aannemelijk gemaakt dat de mogelijke ontwikkeling van een zwaar verkeersroute over de Baronieweg thans zodanig concreet is dat de verkeersgevolgen daarvan bij de berekeningen van de verkeersintensiteiten op de rondweg Hedel hadden moeten worden betrokken.

Gelet op het vorenstaande ziet de Afdeling in hetgeen appellanten hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat in de verschillende verkeersonderzoeken niet alle relevante en redelijkerwijs te voorziene ruimtelijke ontwikkelingen zijn ingevoerd die van invloed zijn op de te verwachten verkeersintensiteiten op de voorziene rondweg.

2.26.2. Voor zover appellanten betogen dat eerst een bestemmingsplan voor een weg rond Hedel had mogen worden opgesteld en goedgekeurd nadat duidelijkheid is verkregen over de wijze waarop de zwaar verkeersproblematiek rond Ammerzoden zal worden opgelost, overweegt de Afdeling onder verwijzing naar hetgeen in 2.20.1. is overwogen, dat met het onderhavige plan primair wordt beoogd een oplossing te bieden voor de verkeersproblematiek die in de kern Hedel zal ontstaan na afsluiting van de aansluiting Hedel-de Lucht op de A2. De Afdeling acht het niet onredelijk dat verweerder in de omstandigheid dat het gemeentebestuur niet met het vinden van een oplossing voor dit probleem heeft gewacht tot de besluitvorming over een zwaar verkeersroute gestalte heeft gekregen, geen aanleiding heeft gezien niet met het plan in te stemmen.

– Verkeersgevolgen op de Baronieweg

2.27. [appellanten sub 1], [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appel-

lant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen betogen dat op de her in te richten Baronieweg, het westelijk deel van de rondweg, een verkeers- onveilige situatie ontstaat. In dat kader voeren zij onder meer aan dat de weg niet voldoet aan het concept Duurzaam Veilig, omdat verscheidene bedrijfs- en woonpercelen direct op de Baronieweg ontsluiten. De herinrichting van de Baronieweg brengt volgens [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20] en De Baronie en anderen voorts een ernstige belemmering voor de bedrijfsvoering van aanliggende bedrijven mee.

2.27.1. In de plantoelichting staat dat de opbouw en inrichting van de Baronieweg zullen worden afgestemd op het beoogde en gewenste gebruik van die weg voor zowel doorgaand verkeer als bestemmingsverkeer. Bij de inrichting van de weg wordt volgens de plantoelichting, het bestreden besluit en het verhandelde ter zitting, aangesloten bij het concept Duurzaam Veilig.

Volgens het concept Duurzaam Veilig moet de vormgeving van wegen eenduidig en herkenbaar zijn. Door het Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond-, Water- en Wegenbouw en de Verkeertechniek (verder: CROW) is in dat kader het "Handboek Wegontwerp" opgesteld, waarin richtlijnen voor de inrichting van wegen zijn gegeven. Deze richtlijnen worden, hoewel indicatief, algemeen maatgevend geacht en voor het ontwerpen van wegen in Nederland gebruikt.

De principes van Duurzaam Veilig zijn overgenomen en uitgewerkt in het "Provinciaal Verkeer en Vervoer Plan 2" (verder: PVVP2), door provinciale staten van de provincie Gelderland vastgesteld op 30 juni 2004. In het PVVP2 worden, in aansluiting op Duurzaam Veilig, drie wegtypen onderscheiden: stroomwegen, gebiedsontsluitingswegen en erftoegangswegen.

2.27.2. Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting wordt voor de inrichting van de Baronieweg aangesloten bij het wegtype gebiedsontsluitingsweg uit Duurzaam Veilig. In het PVVP2 is met betrekking tot de inrichting van een gebiedsontsluitingsweg vermeld dat deze

wegen gescheiden rijrichtingen vereisen, en dat het langzaam verkeer gescheiden van het gemotoriseerde verkeer wordt afgewikkeld. Gelet op artikel 4 van de planvoorschriften voldoet de voorgestane inrichting van de Baronieweg aan de inrichtingseisen van een gebiedsontsluitingsweg.

In het PVVP2 is met betrekking tot de functie van een gebiedsontsluitingsweg vermeld dat een gebiedsontsluiting is bedoeld voor zowel het doorstromen als het uitwisselen, maar dat deze functies naar plaats worden gescheiden, waarbij het uitwisselen plaatsvindt op kruispunten en het stromen op de wegvakken daartussen. Uit de stukken, waaronder het deskundigenbericht, is gebleken dat verscheidene aanliggende bedrijven en woningen direct op de Baronieweg ontsluiten, welke situatie na verwezenlijking van het plan zal voortduren. Het uitwisselen van vracht- en personenverkeer tussen die bedrijven en woningen en de Baronieweg zal daarmee derhalve ook buiten kruispunten plaatsvinden. De Afdeling stelt gelet op het voorgaande vast dat de functies van de Baronieweg niet op alle punten aansluiten op de functies van een gebiedsontsluitingsweg zoals in Duurzaam Veilig omschreven en dat met het plan in zoverre van het concept Duurzaam Veilig wordt afgeweken.

2.27.3. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat, hoewel op punten van het concept Duurzaam Veilig wordt afgeweken, niettemin een verkeersveilige situatie op de Baronieweg is gewaarborgd. Ter motivering van dat standpunt heeft hij verwezen naar het rapport Megaborn, waarin de resultaten zijn neergelegd van een onderzoek naar de invloed van vrachtwagenbewegingen op het overige verkeer dat van de Baronieweg gebruik zal maken.

2.27.4. In het kader van het opstellen van het rapport Megaborn zijn vrachtwagentellingen uitgevoerd op twee dagen, op welke dagen tussen 7.00 en 19.00 uur is geteld. Daarbij zijn onder meer de herkomst en de bestemming van de vrachtwagens genoteerd, waarbij tevens is genoteerd of deze vrachtwagens bijzondere manoeuvres uitvoerden.

Appellanten hebben aangevoerd dat de door Megaborn uitgevoerde tellingen geen representatief beeld geven van de feitelijke situatie. De Afdeling acht, gelet op de omstandigheid dat langs de Baronieweg onder meer transportbedrijven, im- en exportbedrijven, een groothan-

del en een bakkersbedrijf zijn gevestigd, door appellanten aannemelijk gemaakt dat niet uitgesloten is dat een groot deel van de vrachtwagenbewegingen die zich bij deze bedrijven voordoen, buiten de door Megaborn gehanteerde dagperiode plaatsvinden. Voorts acht de Afdeling, gelet op de omstandigheid dat blijkens het rapport Megaborn bij een doe-het-zelfbedrijf geen enkele vrachtwagenbeweging is geconstateerd, onvoldoende inzichtelijk dat de gehanteerde telperiode toereikend is geweest om een representatief beeld te kunnen krijgen van de aantallen en de gevolgen van de bijzondere manoeuvres van vrachtwagens op de Baronieweg.

2.27.5. In het rapport Megaborn wordt bij de beoordeling van de gevolgen van de omstandigheid dat op de Baronieweg verschillende bedrijven zijn ontsloten, onder meer als uitgangspunt genomen dat vrachtwagens niet op de openbare weg zullen stilstaan, zoals thans in gevallen geschiedt, maar in plaats daarvan gebruik zullen moeten maken van de op de bedrijfspercelen aanwezige voorterreinen. Volgens het rapport Megaborn en het deskundigenbericht kan het stilstaan van vrachtwagens op de openbare weg na planverwezenlijking negatieve gevolgen meebrengen voor de doorstroming en verkeersveiligheid, mede omdat het parkeren op de vrijliggende fietspaden meebrengt dat fietsers zich op de rijbanen voor gemotoriseerd verkeer moeten begeven.

In het deskundigenbericht staat dat verscheidene bedrijven, waaronder de bedrijven van [appellant sub 8], [appellant sub 9] en [appellant sub 12], op hun terrein niet of nauwelijks over ruimte beschikken om vrachtwagencombinaties te plaatsen en te manoeuvreren en dat vrachtwagens in de huidige situatie daarom regelmatig op de openbare weg parkeren en daar laden en lossen. Naar het oordeel van de Afdeling had het op de weg van verweerder gelegen om onderzoek te doen naar de concreet toegelichte stellingen van appellanten over de op de bedrijfspercelen beschikbare ruimte. Uit het rapport Megaborn noch uit andere stukken is gebleken dat door verweerder is gezien of, en in hoeverre, de bedrijfsvoering van de aan de Baronieweg gelegen bedrijven vanwege ruimtegebrek op de bedrijfspercelen noopt tot het plaatsen van vrachtwagens en het laden en lossen daarvan op de openbare weg.

De Afdeling acht door verweerder onvoldoen-

de inzichtelijk gemaakt in hoeverre het uitgangspunt van het rapport Megaborn, dat geen vrachtwagens op de openbare weg zullen stilstaan, verwezenlijkt kan worden zonder daarmee de bedrijfsvoering van de aan de Baronieweg gelegen bedrijven ernstig te belemmeren. Met betrekking tot de stelling van verweerder dat alternatieve erfontsluitingen voor de aangeliggende bedrijven en woningen mogelijk zijn, overweegt de Afdeling dat dit op geen enkele wijze inzichtelijk is gemaakt. Verweerder heeft voorts nagelaten inzichtelijk te maken op welke manier de belangen van de bedrijven in de belangenafweging in het kader van de herinrichting van de Baronieweg zijn betrokken. Uit het vorenstaande volgt tevens dat onvoldoende inzichtelijk is dat verweerder zich bij de beoordeling van de verkeersveiligheid in redelijkheid heeft mogen baseren op het uitgangspunt van het rapport Megaborn dat niet langer op de Baronieweg zal worden geparkeerd.

2.27.6. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat op verscheidene bedrijfspercelen onvoldoende ruimte aanwezig is om met grote vrachtwagencombinaties te manoeuvreren en dat vrachtwagens vaak achteruit vanaf de Baronieweg het bedrijfsperceel oprijden. In het rapport Megaborn staat dat is gezien of deze bijzondere manoeuvres tot stagnatie van verkeer op de Baronieweg leiden. Volgens het rapport Megaborn bedraagt de achteruitrijtijd in de huidige situatie gemiddeld ongeveer 40 seconden en is de stagnatietijd beperkt. Volgens het rapport Megaborn kan ook in de situatie na planverwezenlijking van een achteruitrijtijd van 40 seconden worden uitgegaan. Gelet op de verkeerssituatie na verwezenlijking van het plan, met name de omstandigheid dat de vrachtwagens een vrijliggend fietspad moeten kruisen, had het naar het oordeel van de Afdeling in de rede gelegen inzichtelijk te maken dat ook in deze nieuwe situatie van een achteruitrijtijd van 40 seconden kan worden uitgegaan.

Gelet hierop, gelet op hetgeen in overweging 2.27.4. is vermeld, en gelet op de door het rapport Megaborn geprognosticeerde toename van verkeersintensiteiten van 7.000 motorvoertuigen per etmaal (verder: mvt/etmaal) in de huidige situatie tot ongeveer 12.000 mvt/etmaal in 2020, is de Afdeling van oordeel dat de gevolgen van het achteruitrijden van vrachtwagens op de doorstroming van verkeer op de

Baronieweg onvoldoende inzichtelijk is gemaakt. De Afdeling betreft daarbij dat uit het rapport Megaborn blijkt dat de rijcurve van vrachtwagens bij het achteruit rijden in enkele gevallen zodanig groot is dat van beide rijbanen gebruik moet worden gemaakt en dat het uitvoeren van deze bijzondere manoeuvres derhalve de doorstroming van het verkeer op beide rijbanen belemmert.

(...)

– Conclusie

2.42. Gelet op hetgeen in 2.9.2. is overwogen, heeft verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming “Infrastructurele doeleinden” ter plaatse van het perceel [locatie sub 3] niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Gelet op hetgeen in 2.9.2. is overwogen, is de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is” op dat plandeel voorts vastgesteld in strijd met artikel 13 van de WRO. Door voornoemd plandeel en de aanduiding niettemin goed te keuren, heeft verweerder gehandeld in strijd met artikel 13 van de WRO, respectievelijk artikel 28, tweede lid, van de WRO, in samenhang met artikel 10:27 van de Awb.

Uit hetgeen in 2.7.1., 2.27.5 en 2.27.6. is overwogen volgt dat het bestreden besluit, voor zover daarbij goedkeuring is verleend aan de plandelen met de bestemmingen “Infrastructurele doeleinden” en “Water” ter plaatse van het westelijk deel van de rondweg, tussen de westelijke grens van het plan en de voorziene rotonde ter plaatse van de Oude Rijksweg, is genomen in strijd met artikel 3:2 van de Awb, nu het in zoverre is genomen in strijd met de bij het voorbereiden van een besluit te betrachten zorgvuldigheid.

Uit hetgeen in 2.27.4. en 2.9.3. is overwogen volgt dat het bestreden besluit, voor zover daarbij goedkeuring is verleend aan de plandelen met de bestemmingen “Infrastructurele doeleinden” en “Water” en de aanduiding “gebied waarop artikel 13 van de WRO van toepassing is” ter plaatse van het westelijk deel van de rondweg, tussen de westelijke grens van het plan en de voorziene rotonde ter plaatse van de Oude Rijksweg, in strijd is met artikel 3:46 van de Awb, nu het in zoverre niet berust op een deugdelijke motivering.

2.42.1. Gelet op het vorenstaande zijn de be-

roepen van [appellanten sub 1], [appellanten sub 2], [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen, gedeeltelijk gegrond.

2.42.2. De beroepen van [appellanten sub 1], [appellanten sub 2], [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], [appellant sub 20], De Baronie en anderen en vereniging De Kampen zijn voor het overige ongegrond, en de beroepen van [appellant sub 14] en [appellant sub 15] zijn geheel ongegrond.

2.42.3. Gelet op de samenhang tussen het westelijk deel van de rondweg en het oostelijk deel van de rondweg, ziet de Afdeling aanleiding het gehele bestreden besluit te vernietigen.

– Zelf voorzien

2.42.4. Uit overwegingen 2.9.2. en 2.42. volgt dat er met betrekking tot het deel van het perceel [locatie sub 3] dat in het plan is opgenomen en de bestemming “Infrastructurele doeleinden” en de aanduiding “gebied waarop artikel 13 van de WRO van toepassing is” heeft, rechtens maar één te nemen beslissing mogelijk is, zodat de Afdeling aanleiding ziet om goedkeuring te onthouden aan het plandeel met de bestemming “Infrastructurele doeleinden” en de aanduiding “gebied waarop artikel 13 WRO van toepassing is” ter plaatse van de [locatie sub 3].

– Proceskosten

2.43. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten van [appellanten sub 1], [appellanten sub 5] en vereniging De Kampen te worden veroordeeld.

Van proceskosten van [appellanten sub 2], [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], [appellant sub 17], [appellant sub 18], De Baronie en anderen en [appellant sub 20] die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

Met betrekking tot de beroepen van [appellant sub 6], [appellant sub 14] en [appellant sub 15]

bestaat voor een proceskostenvergoeding geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep ingediend door [appellant sub 6] niet-ontvankelijk;

II. verklaart de beroepen van [appellanten sub 1], [appellanten sub 2], [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], vereniging De Kampen, [appellant sub 17], [appellant sub 18], De Baronie en anderen en [appellant sub 20] gedeeltelijk gegrond;

III. vernietigt het besluit van het college van gedeputeerde staten van Gelderland van 22 augustus 2006, kenmerk 2006-006636;

IV. onthoudt goedkeuring aan het plandeel met de bestemming "Infrastructurele doeleinden" en de aanduiding "gebied waarop artikel 13 van de WRO van toepassing is" ter plaatse van het perceel [locatie sub 3];

V. bepaalt dat deze uitspraak wat betreft het bepaalde onder IV. in de plaats treedt van het vernietigde besluit;

VI. verklaart de beroepen van [appellanten sub 1], [appellanten sub 2], [appellant sub 3], [appellant sub 4], [appellanten sub 5], [appellant sub 7], [appellant sub 8], [appellant sub 9], [appellant sub 10], [appellant sub 11], [appellant sub 12], [appellant sub 13], vereniging De Kampen, [appellant sub 17], [appellant sub 18], De Baronie en anderen en [appellant sub 20] voor het overige, en de beroepen van [appellant sub 14] en [appellant sub 15] geheel ongegrond; (...; *red.*)

NOOT

Er gaat veel goed in deze zaak. Zo wordt voldaan aan de wet- en regelgeving met betrekking tot milieueffectrapportage (m.e.r.), geluid en lucht. En dat is tegenwoordig al heel wat. Toch gaan er dingen mis. Onderdelen van het bestemmingsplan zijn in strijd met artikel 13 WRO (overwegingen 2.9.2 en 2.9.3). Voorts zijn bepaalde onderzoeksrapporten ten onrechte niet aan appellanten gestuurd (overweging 2.7.1). Last but not least, de

motivering van de verkeersveiligheid en het daarmee samenhangende gevaar voor de bedrijfsvoering van aanliggende bedrijven is ondeugdelijk. Ook zijn de daaraan ten grondslag liggende onderzoeken niet voldoende waardoor strijd met artikel 3:2 Awb bestaat (overwegingen 2.27.4, 2.27.5 en 2.27.6). Gelet op de samenhang tussen de verschillende delen van het bestemmingsplan, gaat de Afdeling toch over tot vernietiging van het gehele goedkeuringsbesluit. Slechts op een enkel onderdeel voorziet de Afdeling in de zaak door zelf goedkeuring te onthouden aan dat onderdeel van het bestemmingsplan. In deze annotatie ga ik in op hetgeen tot de conclusie leidt dat niet aan de formele WRO-eisen met betrekking tot (de totstandkoming van) een bestemmingsplan wordt voldaan. Voor de m.e.r.-aspecten in deze verwijs ik naar het artikel in deze JM. Van belang is te beseffen dat schending van vereisten voor met name terinzagelegging en bekendmaking in de bestemmingsplan-procedure meestal fataal zijn. Deze wettelijke eisen terzake moeten van openbare orde en derhalve als minimale waarborgen voor de rechtzoekenden worden beschouwd. Dit betekent dat in de regel fouten niet kunnen worden gepardonneerd en dus tot vertraging in de procedure leiden. Het daarop ziende artikel in de Awb (artikel 6:22) wordt in bestemmingsplanprocedures dan ook niet vaak toegepast. Dat strikte naleving van de eisen noodzakelijk is, blijkt uit de grote hoeveelheid uitspraken op dit punt. De ABRvS toetst streng en onderzoekt ook ambtshalve of aan de wettelijke vereisten is voldaan. Zie voor jurisprudentie op dit punt paragraaf 3.1 in het praktijkboek van onder meer S.M. van Velsen, *Bestemmingsplannen en procedures*, Sdu Uitgevers, 2006.

In casu betogen appellanten dat zij voorafgaand aan het goedkeuringsbesluit van gedeputeerde staten en dus het bestreden besluit ten onrechte niet in kennis zijn gesteld van verschillende in het kader van het bestreden besluit opgestelde onderzoeksrapporten, althans dat zij onvoldoende gelegenheid hebben gehad om voorafgaand aan de besluitvorming op die rapporten te reageren. Het gaat hier niet zo zeer om stukken die ter voorbereiding van de vaststelling van het bestemmingsplan zijn opgesteld, maar om

stukken van na de (tervisielegging van de) vaststelling van het bestemmingsplan. De Afdeling stelt voorop dat uit de WRO, noch enig andere bepaling volgt dat gedeputeerde staten gehouden zijn de indieners van bedenkingen, door toezending dan wel terinzagelegging, in kennis te stellen van stukken met betrekking tot het plan die na de terinzagelegging van het vastgestelde plan aan hem bekend worden. Onder omstandigheden kan echter uit het oogpunt van een zorgvuldige voorbereiding van het besluit omtrent goedkeuring aanleiding bestaan de indieners van bedenkingen in kennis te stellen van dergelijke nadere stukken en aan hen de gelegenheid te bieden hierop te reageren. Deze omstandigheden waren in casu aanwezig. Wat betreft onder meer de gevolgen van het plan voor de verkeersveiligheid ter plaatse van het westelijk deel van de rondweg, werd in het goedkeuringsbesluit namelijk uitdrukkelijk verwezen voor de motivering naar het rapport Megaborn dat was opgesteld nadat het vastgestelde plan ter inzage lag. Essentieel is volgens de Afdeling dat het rapport dragend en doorslaggevend is geweest voor de beslissing van gedeputeerde staten omtrent de door appellanten ingebrachte bedenkingen inzake verkeersveiligheid. Het ging ook niet slechts om een aanvulling van eerdere onderzoeken. Hoewel het werd gebruikt ter motivering van het reeds eerder ingenomen standpunt dat het bestemmingsplan niet tot een onaanvaardbare stagnatie of verkeersonveiligheid leidt, bevat het wel degelijk ook nieuwe gegevens. Dit leidt tot de conclusie dat het rapport niet alleen aan appellanten had moeten worden toegestuurd, maar dat zij ook in de gelegenheid moesten worden gesteld om hierop te reageren. Dit is niet voor het eerst dat de Afdeling tot deze conclusie komt, maar het lijkt mij toch belangrijk genoeg dit te benadrukken. In de praktijk – waar aanvullende rapporten schering en inslag zijn – wordt niet goed nagedacht over de procedurele consequenties ervan. Er zal altijd goed moeten worden nagegaan of het om ondersteunend materiaal gaat dan wel om nieuwe gegevens. Hierbij moet vanuit de appellant gedacht worden. Bij twijfel over hoe (de inhoud van) een aanvullend rapport te duiden, altijd toesturen aan de zienswijze- en bedenkingenindieners, dunkt mij. En wat is er erg aan het

gelegenheid geven om hierop te reageren? Mijn ervaring is dat hier in de praktijk erg krampachtig mee wordt omgegaan. Men is vaak bang voor vertraging in de procedure. Vernietiging door de Afdeling bestuursrecht-spraak om deze reden, leidt echter tot veel meer vertraging.

Interessanter wordt het als de Afdeling ingaat op de beroepsgronden met betrekking tot de m.e.r.-plicht en de inhoud van het MER. Zoals gezegd wordt hiervoor verwezen naar het artikel in deze JM.

Van Velsen

Natuurbescherming

33

Drukjacht wilde zwijnen – Veluwe

Voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam
22 november 2007, nrs. AWB 07/4410
BESLU en AWB 07/4345 BESLU
(mr. Kijlstra)
Noot Zijlmans

Drukjacht. Schadebestrijding dieren. Verkeersveiligheid. Lokvoermethode. Andere bevredigende oplossing. Noodzaak drukjacht. Effectiviteit. Wilde zwijnen. Lokvoerbepaling. Faunabeheereenheid. Voorlopige voorziening. Drukjacht.

[Ffw art. 9, 68, 70, 74; Besluit beheer en schadebestrijding dieren art. 7a lid 1 en onder a]

De voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam heeft twee verzoeken ontvangen die samenhangen met een bezwaarschrift van verzoekster – stichting de Faunabescherming – tegen een tweetal besluiten van de minister van LNV (verweerder) alsmede een besluit van GS van de provincie Gelderland, welke betrekking hebben op de drukjacht op wilde zwijnen op de Veluwe. Deze vorm van jacht wordt door de Ffw verboden en is enkel onder bepaalde omstandigheden toegestaan. De minister van LNV